REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JULY 8, 1966 — No. 757 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Geen stap terug

In zijn boek "Testament of Vision" beschrijft wijlen Dr. Henry Zijlstra onder meer welke plaats of religie in het leven van de westerse mens inneemt. Als voorbeeld haalt hij aan wat een bezoeker van Mars zou zeggen als hij zou moeten rapporteren wat hij hier gevonden had. Hij zou een exemplaar van Time magazine kunnen meenemen en zou kunnen zeggen dat velen hier zijn geïnteresseerd in: kunst, boeken, zaken, cinema, opvoeding, geneeskunde, muziek, mensen, persoonlijkheden, pers, radio, religie, sport, theater . . . en de rest. Indien hem zou worden gevraagd of religie, weggestopt tussen radio en sport, een overheersende plaats inneemt zoals in het mohammedaanse Azië, het confusiaanse China of het shintonese Japan, dan zou hij moeten zeggen dat religie beoefend wordt los van die andere dingen, in plaats van dat het daarin en daardoor heen voelbaar wordt.

Hiermede is de situatie wel scherp getekend. Religie is geworden tot een levensuiting van sommigen, naast de vele andere levensuitingen. Het is iets waarover nieuwsberichten worden verstrekt, waar je iets van weten moet om op de hoogte blijven.

Dat religie daarentegen de stuwing is, het motief tot handelen en denken, wordt door velen niet ingezien. Ook in eigen kring niet. Het gaat ons er nu niet om of de uitdrukking 'leven is religie' door sommigen wordt verdedigd en door anderen wordt beschouwd als de meest stuwende kracht in een mensenleven. Het leven wordt losgepeld en een der delen is religie.

Natuurlijk gaat dit niet. Zodra men religie als een van de vele levensuitingen gaat beschouwen, ontdoet men haar van haar kracht, van haar eigenlijke wezen. Dan is God niet meer de werkelijke reden en het eigenlijke doel van het leven.

Dit is toch het wezenlijke van het christelijk geloof, dat alles aan God moet worden opgedragen. Hij is Degene die recht op het leven heeft en een gelovige mag Hem als zodanig zien en Zijn mede-arbeider zijn in de opbouw van het leven voor Hem.

Het is deze grond, die aan het christelijk onderwijs recht van bestaan geeft. Christelijke scholen zijn maar niet een response op de doopbelofte van de ouders. Het is veeleer een onderdeel van die totale dedicatie van mensen om te leven voor God. Religie moet niet ergens tussen gedrukt worden. Onze religie moet heel ons streven en handelen beheersen.

Er heeft zich een comité gevormd "for contact with Christian School Help Fund in the Netherlands". Dit comité wil geld uit Nederland aantrekken voor de financiering van de christelijke scholen (lager en uitgebreid). Vanzelfsprekend bemoeit het Nederlandse comité zich niet alleen met Canada, maar met alle landen waar Christelijke scholen gevonden worden. Daaronder neemt Canada uiteraard een voorname plaats in. Mr. P. Speelman uit Toronto is ervoor naar Nederland geweest en de machinerie daar wordt klaar gemaakt voor een grootscheepse aktie. In het najaar zullen twee mensen uit Nederland Canada bezoeken om zich persoonlijk van de toestanden hier op de hoogte te stellen. Meer mededelingen zullen nog wel worden verstrekt.

Dit is prachtig. Geldelijke steun uit Nederland zou zeer welkom zijn. Want onze scholen moeten er komen of uitgebreid worden, de salarissen van onze teachers moeten worden aangepast, wij moeten blijven werken aan de uitbouw van onze high schools, wij moeten streven naar een eigen teachers' college. Het zijn allen dingen, die zeer nodig zijn en onze inspanning heeft zowat haar grens bereikt, als ze het al niet in sommige gevallen overschreden heeft.

En onze organisaties moeten blijven trachten erkenning en tegemoetkoming van de regering te krijgen, zoals de provincie Alberta thans tegemoet kan zien. Al was het alleen al vermindering en/of vrijstelling van de public school tax.

Als we bij dit alles ons doel maar niet uit het oog verliezen.

Het gevaar bestaat dat wij, bij het wegnemen of verlichten van de geldelijke druk, onze liefde voor christelijk onderwijs zien verkillen. Het zou niet de eerste keer in de historie zijn, dat zoiets voorkwam. En dan zou heel de campagne een stap terug zijn.

Hiermede is natuurlijk niet gezegd, dat de campagne niet deugt. Wij hopen van harte dat zij slaagt, want de nood is inderdaad groot.

Maar wij hopen in dezelfde mate, dat religie een overheersende plaats onder ons blijft innemen, en niet zal verdrongen worden tot een plaats ergens tussen radio en sport. Daar laat religie zich niet plaatsen, want zij is geen belevenis maar een uiting van menselijk leven. Dat moeten onze scholen blijven onderwijzen.

Met onze religie kunnen wij en onze kinderen dit land en volk ten zegen zijn. En daarin spelen onze scholen een uiterst belangrijke rol.

D.F.

Oorlog gestaakt!

INDONESISCHE TROEPEN KEREN TERUG

Djakarta: Na de overeenkomst tussen Indonesië en Maleisië terzake de beeindiging van de "confrontatie-politiek", hier een beeld van de terugkeer van de Indonesische troepen uit Noordwest Borneo. Zij zullen bij het garnizoen van Djakarta worden ingedeeld.

Eenzijdige Kritiek op Amerikaanse Politiek

Het Amerikaanse optreden in Vietnam, eerst toegejuicht als een krachtig optreden van president Johnson tegen het opdringende communisme, is momenteel een 'hot issue' en verre van populair in de Amerikaanse en wereld-politiek.

Van de zijde der Republikeinse partij heeft men er op gewezen om in de komende verkiezingen niet te veel het probleem Vietnam aan te roeren, aangezien dit onderwerp geen voordeel voor de partij oplevert. Een 'hoogstaande' moraal voor een partij in een crisissituatie! De Democratische Partij is al evenmin gelukkig met de Vietnamese oorlog. De partij, die met zo'n overgrote meerderheid de G.O.P. versloeg, brokkelt nu af vanwege interne verschillen. Kennedy schijnt nu te proberen een hogere sport van de politieke ladder te bereiken over de rug van Humphrey die de 'liberals' erg heeft teleurgesteld. Volgens de kranten weegt Johnson gedurig zijn populariteit onder het volk, want zoiets moet je in de politiek niet verliezen.

Wat echter meer gewicht in de schaal legt — althans *moet* leggen — is de zaak *zelf*. Het leven van de jonge Amerikaanse soldaten, de welstand van het Vietnamese volk en de wereldvrede. Het zou treurig zijn indien de Amerikaanse politici zich lieten verleiden om de Vietnamese oorlog te gebruiken als een politieke stunt. Gezien de politieke moraal van tegenwoordig kan men echter van alles verwachten.

Van buitenaf wordt ook veel kritiek geleverd op de gevoerde Amerikaanse politiek in Vietnam. In Europa staat men over het algemeen nogal sceptisch tegenover de 'verdedigings-politiek' in Vietnam. Laat Amerika, zo oordeelt men, haar eigen boontjes doppen. Zelfs de Anti-Revolutionaire Partij in Nederland keurt de Amerikaanse politiek in Vietnam af. In Europa gelooft men immers niet meer in het communistische gevaar. Het communisme is onderling verdeeld (Rusland-China). De andere communistische landen (Roemenië, Polen, Joegoslavië) voelen weinig voor een oorlog.

Canada, dat eigenlijk geen buitenlandse koers heeft, laat zich tegenwoordig ook nogal eens horen inzake de Amerikaanse Vietnampolitiek.

Ongetwijfeld is de Vietnamese oorlog een verdrietige zaak. Zoals de zaken nu staan, vooral met betrekking tot de wereldsituatie, vragen we ons ook af of het niet beter zou zijn de oorlog te beëindigen. Het kost zoveel aan mensenlevens. Zoveel geld is ermee gemoeid dat het gehele economische evenwicht in gevaar wordt gebracht.

Wij zullen echter, willen we eerlijk zijn, enkele dingen niet over het hoofd mogen zien.

China was terdege van plan om haar invloedgebied uit te breiden. Dat bleek duidelijk genoeg uit de plannen met Indonesië. Het bleek ook uit de plannen die op de conferentie in Havannah in januari werden gesmeed om door guerillabenden de regeringen in Zuid-Amerika, Azië en Afrika omver te werpen.

Dat China in Indonesië de kous op de kop zou krijgen kon president Johnson ook niet voorspellen. Hij had rekening te houden met de Chinese plannen .Dat de Chinese 'failure' de ogen van de Aziatische landen zou openen kon evenmin worden voorzien. De andere landen zijn nu minder happig op een 'bevrijding' door guerilla-benden. Immers het gaat Castro in Cuba ook nog niet zo goed af. Rusland is niet in staat al de hongerige monden te vullen, zoals blijkt uit het verzoek van Syrië aan Amerika om graan. Maar deze ontwikkeling is van recente datum. Toen de oorlog in Vietnam begon had president Johnson slechts één voorbeeld: Cuba. Want hij wist heel goed dat al het gepraat van Kennedy de bedreiging van Cuba niet had opgeheven. President Johnson kon dus niet teveel risico's nemen.

Het was hem evenmin onbekend dat Rusland en China het uitsluitend op *Amerika* hadden gemunt en dat zij geen kans onbenut zouden laten — ook nu niet! — om Amerika, hun aartsvijand, er onder te krijgen.

Men kan in Europe wel zo medemenselijk zijn en gevoelig doen ten opzichte van de Vietnamezen, maar wat zouden zij zeggen indien hun suiker-oompje, Uncle Sam, eens op de fles ging. Zou Frankrijk dan meteen de bedragen voor de U.N. gaan betalen? Zou de Nederlandse regering, op aandringen van de A.R.-partij, de onontwikkelde landen te hulp springen? Men mag dat van zulke 'gevoelige' mensen toch verwachten.

Europa kan nu wel ver verwijderd zijn van Vietnam, maar dit is toch geen reden om de bestestuurlui-aan-wal te gaan spelen. Hoeveel Amerikaanse en Canadese soldaten hebben het verre Europa, dat door zijn onoplettendheid zich door Duitsland in de boot had laten nemen, niet met de prijs van hun leven bevrijd?

Trouwens, Rusland staakt het vuren niet, maar zendt nog geregeld oorlogsmateriaal naar Noord-Vietnam. Ze lopen geen schrammetje op, maar zijn er wel op uit Amerika economisch te torpederen. Die Russen zijn uitgeslapen jongens!

Moet men de waarschuwingen van Thailand, Laos, Australië en Nieuw Zeeland betreffende China dan maar met een glimlach in de wind slaan?

Wij maken geen bezwaar tegen het leveren van kritiek. Zelfs niet op een suiker-oompje. Maar men mag toch verwachten dat deze kritiek billijk is en niet eenzijdig. Men mag dit toch zeker van een christelijke politieke partij verwachten.

P.T.

Engeland krijgt kleurentelevisie

De direkteur van de Britse PTT heeft verklaard dat eind volgend jaar Engeland uitzendingen van de kleurentelevisie zal krijgen. Men heeft gekozen voor het systeem PAL (Phase Alternate Line), dat ontwikkeld is in West-Duitsland.

Men heeft het voornemen te starten met vier uur studioprogramma's per week en acht tot tien uur per week kleurenfilms en kleurenuitzendingen van buiten de studio. De Britse radio-industrie schat de verkoop van toestellen voor kleurentelevisie voor de eerste twee jaar op 150.000-250.000 toestellen per jaar. De eerste toestellen zullen vermoedelijk $800.— kosten, later zal de prijs wel dalen. Engeland hoopt met zijn vroegtijdige invoering van de kleurentelevisie een "kleurenkoopman" voor Europa te worden. Men schat de verkoop van camera's, studio-uitrusting etc. voor de komende vier of vijf jaar op 30 miljoen dollar. Men verwacht dat volgend jaar vijf fabrieken in Engeland zullen starten met de verkoop van toestellen voor kleurentelevisie. Een fabriek bij Burnley heeft reeds een heel produktiesysteem voor een kleurenbeeldbuis gereed liggen.

De zwart-wit programma's worden gemiddeld door 20 miljoen kijkers gevolgd. Binnen vijf jaar hoopt men met de kleurentelevisie gemiddeld 6 miljoen kijkers te hebben.

Engeland is niet het enige of eerste land met regelmatige uitzendingen van kleurentelevisie. In de Ver. Staten zijn thans ca. 6 miljoen kleurentelevisietoestellen in gebruik, een aantal dat over twee jaar gestegen zal zijn tot 15 miljoen. Japan heeft al vijf jaar kleurentelevisie. 61 Stations in Japan zenden kleurenprogramma's uit. Canada heeft sinds kort ook een kleurenuitzending. Verschillende landen — ook Nederland — kennen reeds experimentele uitzendingen van de kleurentelevisie. Duitsland, Rusland en Frankrijk hebben ook plannen voor regelmatige uitzendingen.

KLEURENTELEVISIE IN 1967

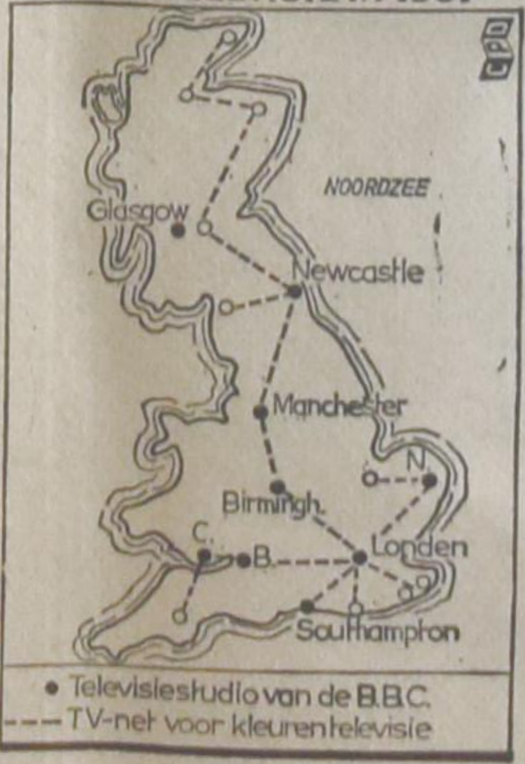

Financiele steun voor studenten in Alberta

Aangezien de behoefte aan afgestudeerden groot is heeft de regering reeds een 'student loan programme' opgesteld, waarbij behoeftige studenten een bedrag van $1.000 per jaar kunnen lenen ($5.000 gedurende de studietijd).

Omdat de kosten van levensonderhoud steeds toenemen, heeft de regering van Alberta besloten leningen te sluiten boven het bedrag dat van de federale regering kan worden geleend. Volgens de regering van Alberta komen met name de medische studenten hiervoor in aanmerking, omdat hun studie extra moeilijk is en veel tijd vraagt, zodat zij bijna geen gelegenheid hebben door een bijbaantje wat geld te verdienen. De regering heeft nu besloten om de behoeftige medische studenten een voorschot te geven van $700 per jaar ($3.500 in totaal).

Getrouwde studenten en zij die niet voor dokter of tandarts studeren kunnen een lening van $500 per jaar (totaal $2.500) krijgen.

Wat het terugbetalen betreft, moet men vanaf het eerste jaar na de voltooiing der studie $200 per jaar plus 3½% rente betalen. Zij, die voor een lening in aanmerking wensen te komen moeten aan de eisen van de Student Association Board voldoen (gezinsinkomen, beurs en andere bronnen van inkomen vermelden).

Het Queen Elizabeth Education Scholarship Fund draagt er verder zorg voor dat veelbelovende studenten van beurzen worden voorzien. Elk jaar heeft men een bedrag van ongeveer 2 miljoen dollar in kas om studenten financieel te helpen.

In Alberta wordt voor de student goed gezorgd.

TITO:
Wij, socialistische landen, willen vrede

DE ROEP om vrede wordt momenteel weer allerwege vernomen. Tito heeft hierop aangedrongen. Nicolea Ceausescu, de communistische partijleider van Roemenië, heeft voorgesteld om de beide verdragsorganisaties, de NATO en het Warschau Pact, te ontbinden. Zolang deze verdedigingsorganisaties, volgens de leider, blijven voortbestaan, zal de toestand in Europa gespannen blijven. Men zal elkaars optreden met wantrouwen gadeslaan: voortgaan met bewapenen en een gezonde ontwikkeling op economisch gebied tegenstaan.

Vervolgens hebben Tito en Nasser er bij China op aangedrongen mee te doen aan een ontwapeningsplan om China, in haar ijver om een derde atoommogendheid te worden, af te remmen.

Nasser, Tito en Indira Ghandi hopen spoedig een conferentie te beleggen om de vredesmogelijkheden te bespreken en onderlinge hulp te regelen.

In het Westen hoopt De Gaulle zijn wensdroom van een verenigd Europa (Rusland ingesloten) in vervulling te zien gaan, terwijl in Oost- en West-Duitsland meerdere plannen worden beraamd om nauwer contact te zoeken. De eenheidspogingen zitten dus wel in de lucht.

DE REDEN hiervan is ongetwijfeld de vrees voor een dreigende atoomoorlog, die een groot deel van de wereld zal verwoesten. Nu China haar wedloop op het gebied van de atoomontwikkeling voortzet, Amerika is gewikkeld in de Vietnamese oorlog (een klein vlammetje kan gemakkelijk tot een wereldbrand uitslaan) en China en Rusland op gespannen voet leven, vragen de kleinere landen zich af of het niet tijd is om tussenbeide te komen, alvorens — zonder hun toedoen — in een atoomoorlog tussen de grote mogendheden gekneld te raken.

Bovendien zien de communistische satellietlanden meer in een volle beurs dan in de uitbreiding van de communistische ideologie, waarvan men tot op heden niet veel 'vetter' is geworden. In bijna elk satellietland wordt de communistische regering gedwongen de leidsels wat te laten vieren. Vooral in Joego-Slavië — met *toestemming* van Tito — beleven de inwoners een sinds jaren ongekende vrijheid. Ongeveer 250.000 Joegoslaven werken momenteel in 'kapitalistische' landen, voornamelijk in Duitsland, Italië en Zwitserland, van wie 3000 behoren tot de geschoolde werkkrachten, onder wie doktoren en technici. Velen van hen keren na enige tijd met een gevulde beurs weer terug. Het gevolg is dat de satellietlanden het verschil zien tussen het levenspeil in Oost- en West-Europa en het tot hen doordringt dat het 'kapitalistische' systeem toch nog niet zo tyranniek is als door de communistische partij is voorgesteld. Er heerst dan ook algemeen onrust in de satellietlanden, waarover de communistische leidslieden zich danig ongerust maken. Men zal dus wat moeten toegeven om aan de drang tot een aangenamer leven in Oost-Europa tegemoet te komen. Zelfs in Rusland beseft de regering heel goed dat kapitalistische methoden moeten worden geadopteerd om de onderdanen tevreden te stellen.

OM ZICH echter vrij te kunnen ontwikkelen is het voor de satellietlanden van belang niet gedurig door Rusland op de vingers te worden gekeken. Roemenië in het bijzonder voelt hier weinig voor. Ze heeft zich dan ook reeds van het begin af verzet tegen de dominerende rol van Rusland in het Warschau Pact en de Comecon (de communistische Euromarkt). Roemenië is een van de armste communistische landen, waar de levensstandaard en de verdiensten lager liggen dan in de andere satellietlanden. Om vooruit te komen moet Roemenië meer aan industrie doen. Maar de Russen hebben het in de Comecon zo bedisseld dat Rusland en Joego-Slavië voornamelijk de industrie ter hand zullen nemen, terwijl Roemenië tot de korenschuur van Oost-Europa werd aangesteld.

Premier Ceausescu

(Roemenië)

In Roemenië bedankt men echter voor deze 'eer. Ze willen, ondanks Rusland's protest, in staat worden gesteld zich te ontwikkelen naar eigen believen. Gheorghe Gheorghiu-Dej, de vroegere premier, heeft de taktiek van de Russen meteen doorzien en in 1961 al verzet getekend tegen de Russische overheersing. Ceausescu, die in 1965 het bewind overnam, voelt er evenmin voor om zich door Rusland te laten gezeggen. Daarom heeft hij voorgesteld tot reorganisatie van het Warschau Pact te komen.

De Roemeense voorstellen komen hierop neer:

1. Meer medezeggenschap over het defensiebeleid. Onderling overleg zal moeten worden gepleegd bij het gebruik van kernwapens. De leiding van het gezamenlijke leger zal *om beurten* bij de satellietlanden moeten berusten. De opperbevelhebber zal dus niet altijd een Russische generaal moeten zijn.
2. Het aantal Russische troepen in Oost-Europa zal moeten worden verminderd.

Maarschalk Tito

(Joegoslavië)

DE VRAAG is natuurlijk: hoe staat Rusland hier tegenover? Eigenlijk kan Rusland momenteel ook geen oorlog gebruiken. Want evenals de bewoners van de satellietlanden streven de Russen naar een betere levensstandaard en tonen zij weinig bezieling om de communistische heilsstaat op de gehele aardbol te vestigen. De enorme Russische bestelling van de Italiaanse Fiat auto's wijst er op dat de Russische regering het noodzakelijk acht het leven in Rusland wat meer op wieletjes te laten lopen, wil men tevreden klanten houden. Maar tegelijkertijd moet Rusland er rekening mee houden dat China's klauwen niet alleen op Amerika, maar eveneens op Rusland zijn gericht. Rusland staat dan ook gereserveerd tegenover het plan tot ontbinding van het Warschau Pact. Het wil graag het zekere voor het onzekere nemen. Want China is zeer verbitterd over het verwaterde communisme dat in Rusland aan populariteit wint. In China's ogen is dit verraad aan de leer van Karl Marx.

Teveel vrijage met West-Europa kan op de duur wel eens een gemengd huwelijk opleveren, wat de communistische 'godsdienst' niet ten goede komt. Van gemengde huwelijken is de kerk nooit beter geworden. In de politiek — dat weet China heel goed — is dezelfde wet van kracht.

AMERIKA, hoe graag het ook tot een vredige oplossing in Vietnam zou willen komen, moet toch rekening blijven houden met de plannen van China en de grillen van Rusland. Ook Amerika neemt graag het zekere voor het onzekere. Temeer daar de satellietlanden zich nu niet bepaald vriendelijk over het 'imperialistische' Amerika uiten .

DUITSLAND voelt zich al evenmin behagelijk in deze vredesroes. Want één van de voorwaarden tot nauwere samenwerking van Oost- en West-Europa is: een *neutraal* Duitsland. Indien de bom zou barsten, zou Duitsland, het belangrijkste industriële land in West-Europa, zich niet kunnen verdedigen. Dit risico wil Duitsland niet graag lopen.

ONGETWIJFELD staat Europa voor belangrijke beslissingen. Met belangstelling hopen wij de ontwikkeling in Europa te volgen.

P.T.

VOOR DE FARMERS

Over farmersorganisatie, staken en 'road'-blokkades

(I)

Kortgeleden hebben wij een artikel kunnen lezen in het farmerstijdschrift "The Family Herald" getiteld "Ontario Farmers Union Challenges Federation Leadership" (26 mei '66). Dit artikel is door ons gezonden aan de locals met de opmerking dat wij indien mogelijk hierop kommentaar willen geven in C.C. teneinde ook vele niet-georganiseerde farmers te bereiken. Helaas zijn dat er velen, hoewel het aantal niet-georganiseerde farmers de laatste tijd wel iets kleiner is geworden. Het is gebleken dat ook sommigen van onze medebroeders-farmers meer heil zien in een Farmers Union, die goede rendabele prijzen eist voor haar producten en alle middelen daarvoor gebruiken wil die mogelijk zijn. Ook staken staat met grote letters op hun programma.

Om u een juist beeld te geven van hetgeen op dit ogenblik gebeurt in onze farmerswereld op het terrein van de organisatie is het nodig enkele citaten aan te halen uit bovengenoemd artikel: "In recent weeks the O.F.U. has organized about 20 locals around London. The O.F.U. will not divulge its active membership but will only say there are about 350 locals spread across the province. A rough estimate would put the membership between 10 and 15,000."

En hoe is het bij onze Christelijke farmersorganisatie? Een zeer langzaam groeiende aantal locals en leden. En vele daarvan zijn goedkope locals. Men kan rustig jaren lid zijn en zelden of nooit betalen. Eén of twee hele dollars voor plaatselijk gebruik gaat soms nog wel, maar dollar naar de federatie? Dat is het hele spul niet waard!

Nu gaat het in het hier genoemde artikel niet alleen over de snelle groei van de O.F.U., maar vooral over de verwijten die zij richt tot de Federation of Agriculture. En dan citeer ik weer: "Recently, the Ontario Farmers Union broke into the traditionally wealthy rural areas of Essex and Kent counties. In doing so they knocked at the backdoor of Ontario Federation of Agriculture president Charles Huffman, of Harrow, a person as different as night and day from Mr. Miller. Vice-president Miller says: 'the O.F.U. would never have come into existence if the Federation of Agriculture had been doing its job. In essence he calls the O.F.A. a gutless body which either goes along with the government or keeps its mouth shut.' He notes that the Federation is financed by fees from its various member groups. He calls this a check-off which is authorized by the government. 'The government maintains control over the Federation of Agriculture,' says Mr. Miller. 'This puts the O.F.A in a helpless position when a dispute arises. The guy who pays the piper calls the tune."

Over de verwijten die hier de ene farmersorganisatie doet aan de andere zou ik deze opmerking willen maken. Mr. Diefenbaker vertelt ons in alle ernst dat de liberale regering van Mr. Pearson er niets van terecht brengt. Terwijl Mr. Pearson ons voorhoudt dat een conservatieve regering van Mr. Diefenbaker ons goede vaderland zeker naar de ondergang helpt. Als wij dit weten dan weten wij ook dat hetgeen de ene farmersorganisatie aan de andere verwijt wel aan enige kritiek onderhevig kan zijn, ook al is er veel waar van hetgeen gezegd wordt. Bijv. als Mr. Miller zegt dat de O.F.A. niets kan doen omdat haar financiën door de overheid geregeld worden, wil ik er op wijzen, dat in Nederland het zogenaamde landbouwschap bestaat, dat ook gefinancierd wordt volgens wettelijke verplichtingen van de regering en toch een zuiver zelfstandige farmersorganisatie is, waar de overheid absoluut geen invloed op uitoefenen kan. En wat de O.F.U. betreft, denk s.v.p. niet dat het een monopolie van die organisatie is om te weten dat de farmer om een meer rechtvaardig deel van het nationale inkomen te ontvangen minstens 5 à 7 dollars per 100 lbs. melk zal moeten hebben. Ook de Chr. farmersorganisatie kan dat wel berekenen, ook weet zij wel dat wij er dan nog niet zijn en dat vele farmers ook assistentie nodig hebben van de regering voor kunstmest, zaaizaad, machinerieën, enz. omreden dat vele farmers vanwege de te lage prijzen voor hun farmproducten ontvangen hebben te weinig geld beschikbaar hebben om hun bedrijven rendabel te maken. Voor velen is de achterstand reeds te groot. Maar toch ligt er in deze en ook andere eisen die de O.F.U. stelt een groot gevaar. Wij naderen hier heel dicht de grens van het land van gunsten en gaven, en heel vaak worden hier geholpen die het hardste schreeuwen, en niet degenen die het 't hardste nodig hebben.

Het zijn echter niet alle min of meer persoonlijke eisen, die slechts bepaalde groepen ten goede komen en die door de Union gesteld worden. Sommige zijn van algemeen belang bijv. een 50 percent cut in municipal education taxes in 1966: "incentives to keep farmers on their land and production high."

Persoonlijk zou ik gaarne deze taxreductie ook doorgevoerd zien voor de niet-farmers. De education tax drukt veel te zwaar op alle taxpayers in township en county. Het is een oud en verouderd systeem. De education tax behoort gelijkmatig gedragen te worden door de gehele bevolking. De Christelijke Farmersorganisatie heeft de beide grote nevenorganisaties laten weten dat zij geen voorstanders zijn van een strike, omreden dat stakingen reeds te veel schade berokkend hebben aan de welvaart van ons land. Maar hierover de volgende maal.

C. Verburg,

R.R. 1, Wellandport, Ont.

De cultuur en de handel bloeien in Stratford

(Canadian Scene) — Het Stratford Shakespearean Festival, thans in het veertiende seizoen, is een van de meest geslaagde ondernemingen van Noord-Amerika geworden. Het festival heeft in feite een grote opbloei van de hele economie van de stad ten gevolge gehad, die de stoutste verwachtingen heeft overtroffen. Ieder jaar brengen duizenden uit de Verenigde Staten en Europa een bezoek aan Stratford. Men verwacht dit jaar voor de 14de achtereenvolgende keer een opbrengst van meer dan een miljoen dollar. Er zijn tal van nieuwe motels in en rondom de stad, die een welkome aanvulling vormen voor de pensions, die beschikbaar zijn voor bezoekers aan het festival. Er wordt per seizoen aan ongeveer 46.000 bezoekers onderdak verschaft. Er komen ook steeds meer restaurants die een uitgebreid internationaal menu bieden, en die heel wat aantrekkelijker zijn dan de kerken waar de eerste twee seizoenen maaltijden werden verstrekt. Een van de belangrijkste voordelen is de vorming van nieuwe industrieën. Sinds 1952 hebben meer dan 35 nieuwe bedrijven zich in Stratford gevestigd, die aan 3000 mensen werk verschaffen. Het is nu meer dan een halve eeuw geleden dat de burgers van Stratford, waarschijnlijk zonder het zelf te beseffen, de eerste stappen zetten op de weg naar beroemdheid. Zij stemden er tegen om een spoorweg te hebben op de plaats waar nu het theater is, aan de Avon River. De industrie vond daar dus geen plaats en trok naar de buitenwijken. De cultuur en het bedrijfsleven hebben tezamen er voor gezorgd dat Stratford een permanente plaats kreeg op de internationale landkaart.

Uw zenuwen verzwakt,

altijd moe, down, prikkelbaar, angstig, huilerig, onrustig, onredelijk, nare dromen, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Duizenden genazen radicaal door een goede kuur met onze onschad. Florageneeskruiden. Toezending desgew. in blanco verpakk. Ook voor alle andere slep. ziekten! Meldt Uw ziekte in vol vertrouwen aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

NAAR NEDERLAND !!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

CALVINIST - CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

PRESIDENT DE GAULLE IN RUSLAND

Novosibirsk: President De Gaulle van Frankrijk samen met de Voorzitter van de Opperste Sovjet N. Podgorny tijdens een bezoek aan de "Sibelectrotjazhmach" fabriek in Novosibirsk.

Een vingerwijzing

Uit de antwoorden naar aanleiding van de vragen die in Calvinist-Contact werden gesteld in verband met het huisbezoek blijkt dat men over het algemeen het huisbezoek noodzakelijk acht. Een gesprek van hart tot hart wordt op prijs gesteld. Contact tussen de kerkeraad en de gemeente is aan te bevelen. Met het oog op het toenemende aantal leden dat langzaam van de kerk afdwaalt wordt het huisbezoek gezien als een middel om dit afglijden tegen te gaan.

Toch is men over de wijze, waarop het huisbezoek wordt gedaan, ontevreden. We hopen niet dat de ouderlingen, na het lezen van de antwoorden, de moed in de schoenen laten zakken. Het wordt echter toch tijd dat de kerk over het huisbezoek gaat nadenken en niet automatisch door gaat zonder zich aan de klachten te storen, temeer daar de gemeenteleden in het algemeen het huisbezoek als zodanig nodig achten.

Het gevaar in de kerk is zo groot dat men bij het oude blijft. Men zegt dan: Het moet toch mogelijk zijn dat we als christenen over geestelijke dingen kunnen spreken? Moet men elkaar daarvoor jaren kennen? Theoretisch is dit juist gezien, maar de praktijk wijst uit dat deze openheid eenvoudig niet aanwezig is. Het zou zeker ideaal zijn dat men elkaar vertrouwde, maar we mogen toch niet over het hoofd zien dat de zonde ook de christelijke gemeenschap heeft vertroebeld. Met deze werkelijkheid hebben wij rekening te houden. Daarom wordt het tijd dat de kerk — vooral de kerkeraadsleden — zich eens wat meer op de praktijk gaan richten. Natuurlijk zal men bij de praktische vormgeving door bijbelse beginselen moeten laten leiden. Maar de praktijk mag toch niet worden verwaarloosd.

Bij het lezen van kerkelijke bladen — en dat zijn er nogal wat — valt het mij op dat er zo weinig over praktische zaken met betrekking tot de gemeente-opbouw wordt geschreven. Calvinist-Contact is geen kerkblad en het is onze taak niet om op het ambt van ouderling uitvoerig in te gaan. Dit artikel moet dan ook alleen worden beschouwd als een 'vingerwijzing'. Misschien mag het dienen om het gesprek over deze materie in de kerkelijke bladen op gang *te helpen.*

Wat wij hier nu verder neerschrijven is grotendeels overgenomen uit een boekje dat in 1955 bij J. H. Kok te Kampen is verschenen onder de titel: "Naar de kracht van elk lid". Het eerste opstel, "Wij zoeken gemeenschap", is geschreven door de bekende zendingshoogleraar dr. J. H. Bavinck. Toen hij predikant in Indonesië was heeft hij ook geworsteld met het probleem van de kerkelijke bearbeiding. Over zijn methode vertelt hij nu in dit opstel, waarvan wij het 'geraamte' weergeven.

De taak van de ouderling

"In het elfde vers van dat hoofdstuk (Ef. 4) zet de apostel uiteen, dat God gegeven heeft herders en leraars, en dan vervolgt hij: "om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon". Daar valt dus een zeer sterke nadruk op het feit, dat het ambt niet de bestemming heeft om zelf het gehele dienstbetoon te vervullen, maar dat het veelmeer daartoe dient, om alle gemeenteleden te instrueren, te stimuleren, te organiseren tot "dienstbetoon".

Wat voor dienstbetoon kan hier door de apostel zijn bedoeld? Dit wordt in de volgende verzen hoe langer hoe duidelijker. In vers 12 lezen wij de uitdrukking: "tot opbouw van het lichaam van Christus". In vs. 15 wordt gezegd: "dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus". En in vs. 16 volgt: "Aan Christus ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen (dus niet alleen de ambtsdragers) naar de kracht die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei van het lichaam, om zichzelf op te bouwen in de liefde".

Hieruit blijkt dat elk lid actief moet meedoen. Daartoe moet de ouderling het lid instrueren. De taak van de ouderling is dus niet alleen de lijst van huisbezoeken af te werken. Dit is slechts een onderdeel van zijn werk. Dit onderdeel zal waarschijnlijk ook beter tot zijn recht komen, wanneer de volle taak als ouderling weer wordt gezien. Immers hoe zal men elkaar beter leren kennen en gemakkelijker openstaan voor een geestelijk gesprek wanneer men geregeld als een werkgemeenschap aan elkaar verbonden is?

De praktische vormgeving van de werkgemeenschap ziet dr. Bavinck b.v. in het vormen van blokgemeenschappen.

De blokgemeenschap

Dr. Bavinck schrijft dan: "Ik stel me dan voor, dat het van belang zou wezen, wanneer de kerkeraden (met name in onze grote steden) hier en daar blokgemeenschappen vormen. Zulk een blokgemeenschap moet bestaan uit leden, zowel belijdende als volwassen doopleden, die in een bepaald blok wonen, dus dicht bij elkaar leven. Het mooiste is stellig wanneer zulk een blokgemeenschap bestaat uit mensen van verschillende leeftijd, maatschappelijke positie, ontwikkeling. Een dergelijke blokgemeenschap moet bij voorkeur niet groter zijn dan circa 20 leden, in alle geval moet zij zo zijn, dat zij gemakkelijk ergens in een huis of in een klein lokaal kan bijeenkomen.

De eerste keer worden de leden door persoonlijk bezoek, liefst van de predikant of een van de wijkouderlingen, uitgenodigd. Alles hangt ervan af, dat zij ook werkelijk komen en ook werkelijk zich willen aansluiten.

De eerste samenkomst is uiteraard van bijzonder grote betekenis. De predikant heeft zelf de leiding of anders de wijkouderling, die speciaal voor deze gemeenschap is aangewezen. Op die eerste vergadering wordt dan de gang van zaken nader uitgelegd.

Drie beginselen

"De drie beginselen waaraan deze gemeenschappen moeten beantwoorden zou men kunnen omschrijven als de drie v's namelijk vertrouwen, verantwoordelijkheid en verbondenheid.

Een van de grondleggende beginselen is natuurlijk, dat de blokgemeenschap bedoelt de in het gemeenschappelijk geloof in Jezus Christus gegeven eenheid meer praktisch tot openbaring te brengen. Het gaat erom om meer gezamenlijk de weg des geloofs te bewandelen en de goede strijd te strijden.

Dat moet bij alles voorop staan. Afgesproken wordt, dat de blokgemeenschap op geregelde tijden zal samenkomen, b.v. eens in de maand. De dagen van de samenkomsten worden bij voorkeur reeds voor een geheel jaar of een half jaar vastgesteld, zodat ieder al tijden van te voren weet, wanneer de eerstvolgende vergadering zal worden gehouden. (Deze blokgemeenschappen zouden dan de kwijnende mannen- en vrouwenverenigingen kunnen vervangen. P.T.)

De tweede regel is iets moeilijker: zij behelst het beginsel van de verantwoordelijkheid voor elkander. Ieder lid van de gemeenschap neemt enige verantwoordelijkheid op zich voor zijn medeleden. In sommige gevallen kan de gemeenschap een bepaald lid aanwijzen om zeer in het bijzonder zorg te wijden aan zulk een medelid. Dit beginsel van de verantwoordelijkheid van ieder voor ieder ander zal nog wel moeilijkheden geven. Wij zijn vrijheidslievende mensen en houden er niet van om door anderen bekeken te worden. Toch is het een regel die schriftuurlijk voor de hand ligt. Men zal er even aan moeten wennen, maar heeft men haar eenmaal op de rechte wijze gezien en in praktijk gebracht, dan zal een ieder gevoelen hoe waardevol zij is. De wijkouderling, die in de gemeenschap een centrale plaats inneemt (hij behoeft niet altijd voorzitter te zijn!), draagt hierin natuurlijk een bijzondere verantwoordelijkheid.

De derde regel is ook niet gemakkelijk: zij spreekt uit beginsel van verbondenheid. Dat wil zeggen dat wanneer een van de leden ziek is, in moeilijkheden verkeert, werkloos is, zijn gezin bijzondere zwarigheden heeft, de andere leden proberen te helpen."

De samenkomst

"Nu gaat het erom, hoe dit kan worden opgebouwd en hoe de geregelde vergaderingen moeten worden ingericht.

1. De vergaderingen mogen nooit te lang duren. Wanneer ze om 8 uur 's avonds beginnen moeten ze om 10 uur afgelopen zijn. Aan deze regel moet de hand worden gehouden.

2. Er moet gewaakt worden tegen beuzeligheid. Het mogen geen kletsavonden worden. Er mag thee geschonken worden (maak het niet te mooi door b.v. gebakjes te serveren) en er mag gelegenheid zijn tot een poosje rustig onderling gesprek, maar de avond moet meer zijn dan dat: er moet werk verzet worden.

3. Men moet oppassen voor verstandelijke debatten. Dan lopen de mannen warm, maar hebben de vrouwen er vaak weinig aan.

4. De vergaderingen moeten dus terdege worden voorbereid. Het mooiste lijkt mij, dat elke keer vier leden worden aangewezen, die tesamen met de wijkouderling de voorbereidingen treffen voor de volgende vergadering. Deze vier zoeken de plaats uit, zorgen dat ieder tijdig gewaarschuwd wordt voor de volgende vergadering. Verder handelen zij over het programma van de volgende vergadering. Dat laatste gebeurt bij voorkeur zo, dat de vergadering zelf reeds het onderwerp van de volgende samenkomst bepaalt, zodat alleen nog gezocht moet worden op welke wijze dat onderwerp het beste kan worden aangepakt. Het schijnt mij van groot belang dat de predikant één keer in de drie of vier maanden de vergadering van een blokgemeenschap bijwoont. (Waarom zou een predikant alleen aanwezig zijn bij ziekte en bij droeve en blijde gelegenheden? P.T.)

5. Welke onderwerpen moeten worden besproken?

a. Onderwerpen betreffende het geloofsleven. (Gebed, avondmaal, doop enz.)

b. Onderwerpen betreffende christelijk-zedelijke vraagstukken. (Opvoeding van de kinderen, huwelijksvragen enz.)

c. Onderwerpen van algemene aard. (Angst voor een nieuwe oorlog, het probleem der bewapening, sociale en politieke vragen.)

6. Na de theepauze komen de onderwerpen van concrete aard ter tafel. Wat kunnen we doen voor zuster die en die, voor het gezin zo en zo, voor de evangelisatie in de buurt enz.

Wij hebben hier slechts enkele ideeën doorgegeven van dr. Bavinck. Er zijn natuurlijk andere mogelijkheden om de gemeenschap te bevorderen met het gevolg dat het huisbezoek gemakkelijker en vanzelfsprekender wordt. Men zou b.v. in de gemeente een commissie kunnen benoemen uit kerkeraadsleden en 'gewone' gemeenteleden die plannen maken met betrekking tot de gemeente-opbouw. Het gaat er maar om dat de kerkleden actief gaan deelnemen en niet alles overlaten aan de kerkeraad en van het huisbezoek teveel verwachten.

P.T.

Stuur brieven vlug naar hun bestemming-post veelvuldig gedurende een werkdag

Voor inlichtingen omtrent de posterijen gelieve U de gele bladzijden van Uw telefoongids te raadplegen,

De Coentunnel

DE KONINGIN OPENT DE MODERNSTE TUNNEL VAN NEDERLAND

Op 21 juni stelde de Koningin de derde tunnel van Nederland in gebruik. Het is de Coentunnel die na de Maastunnel en de Velsertunnel in het licht der belangstelling komt. In het schema geven wij een overzicht van deze modernste tunnel van Nederland, waarvan de capaciteit ca. 60.000 auto's per dag bedraagt. De aanbestedingsdag van de tunnel viel in mei 1961. De totale kosten inclusief de noodzakelijke kanaalverbreding bedragen rond 45 miljoen gulden. De noodzakelijke aansluitende wegen en de Coentunnelweg vragen uiteindelijk minstens ook nog eens een dergelijk bedrag.

Voor de tunnel heeft men o.a. verwerkt: 95.000 m3 betonspecie, 2,62,6 miljoen m3 baggerwerken, 70.000 m3 waterdichte bekleding en 85000 ton wapeningsstaal. Aan de tunnel hebben ca. 800 mensen gewerkt.

De helling van de rijbanen voor het verkeer komt overeen met die van de Velsertunnel of de Maastunnel. De lengte van de tunnel, horizontaal gemeten bedraagt ca. 1283 meter. Hiervan is het middengedeelte ter lengte van ca. 587 m overdekt.

Het laagste punt, waartoe het verkeer zal afdalen, ligt op 22 m N.A.P. Onder de ventilatiegebouwen in het midden van de tunnel bevinden zich kelders voor het opvangen van regen- en lekwater. De tunnel kent een natuurlijke ventilatie die wordt veroorzaakt door het rijdende verkeer en de stroming van de lucht. Deze natuurlijke ventilatie wordt ondersteund door het werk van de ventilatiegebouwen. Het plafond van de Coentunnel is bekleed met geluidabsorberend materiaal. De zijwanden van de tunnel zijn achteroverhellend gebouwd, waardoor de geluidsgolven van het verkeer naar het plafond worden gekaatst. De verlichting in de tunnel is dusdanig dat de wanden en de schampstroken het helderst worden beschenen. Licht-schermen boven de tunnnelingang geven een geleidelijke overgang van het daglicht naar het kunstlicht.

De geboorte van de Coentunnel is een lange weg geweest want reeds in 1951 werd er aktie gevoerd voor de bouw van een tunnel. "De Zaanstreek is een tunnel waard" werd een bekende slagzin. Voorts werd indertijd de vraag aktueel: IJ-tunnel of Coentunnel? In 1960 besliste de regering dat aan de bouw van de Coentunnel voorrang moest worden gegeven boven de bouw van de IJ-tunnel. Nu de Coentunnel gereed is kijkt Amsterdam naar de IJ-tunnel.

SCHEMA VAN DE LIGGING DER COENTUNNEL

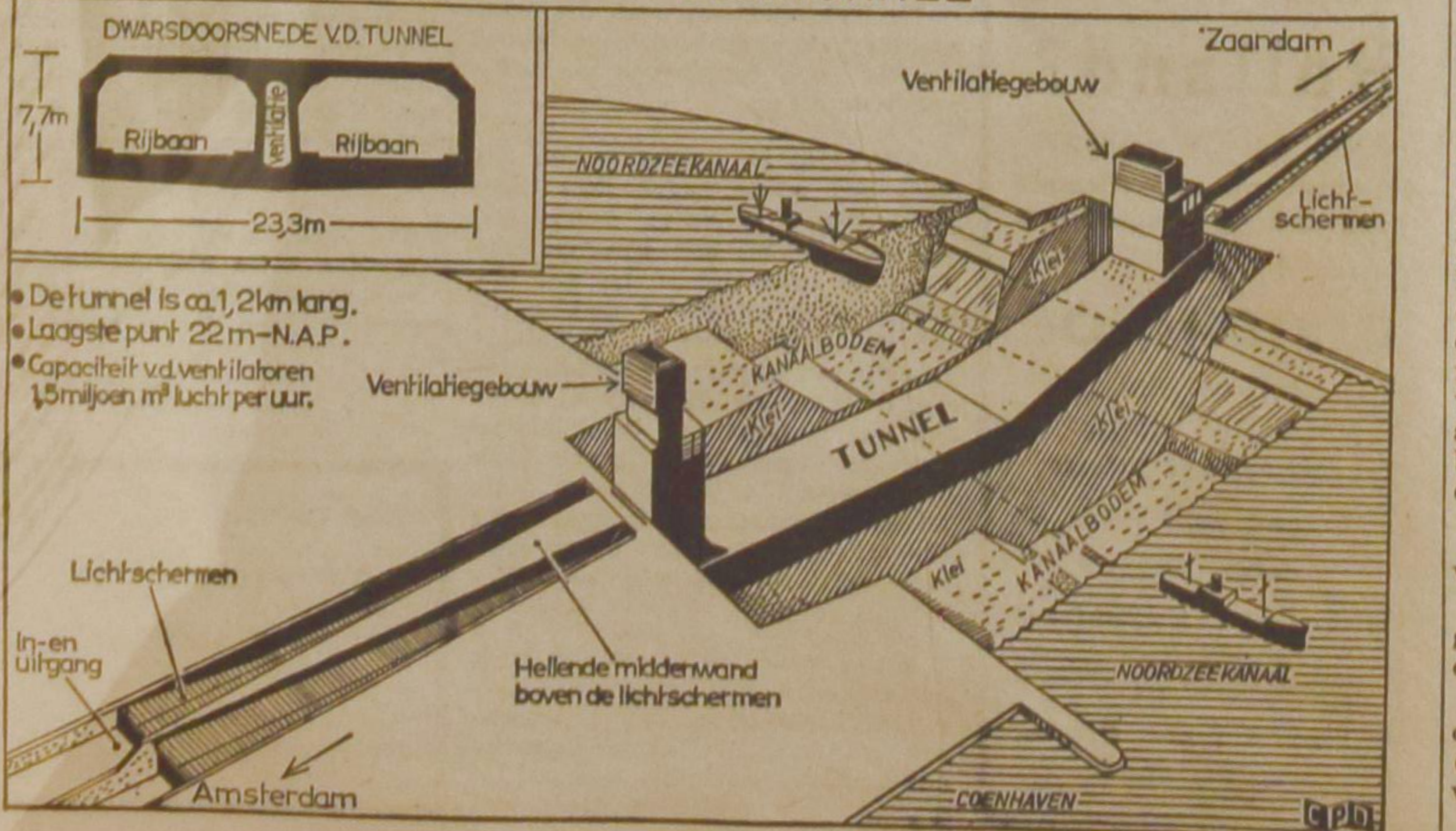

Varia

WAAR HET OUDE BOEK GOED VOOR IS

Een dominee vraagt aan een klein meisje: "Weet je wat er in de Bijbel te vinden is?"

"Zeker," is het antwoord, "hij bevat: de foto van de verloofde van m'n zus, het recept voor de schoonheidscrême van mamma, een lokje haar van onze baby en het garantiebewijs van pappa's horloge . . ."

(Geref. Kerkblad voor Drente en Overijssel).

• • •

TEN AFSCHEID

Een jonge bediende, die nogal eens met zijn baas overhoop lag, zei bij zijn vertrek: "Baas, ik wens u veel personeel."

Studenten in Oost- en West-Duitsland zoeken toenadering

Enkele maanden geleden richtte de Sociaal Democratische Partij van West-Duitsland zich met het verzoek tot de Socialistische Eenheidspartij (de communistische) in Oost-Duitsland om gezamenlijk een t.v.-debat te houden over de duitse eenheid. Het verzoek werd afgewezen, maar later werd toch besloten, op 14 juli in Karl Marx Stadt (voorheen Chemnitz) en op 21 juli te Hannover een vergadering te beleggen waarin de 'Duitse Kwestie' zal worden besproken.

Het is echter nog niet zeker dat de ontmoeting zal plaats hebben, want onlangs heeft men de Sociaal Democratische Partij laten weten dat de samenkomst alleen kan doorgaan wanneer een dergelijke bijeenkomst in West-Duitsland is vastgesteld.

De studenten van de Humbold Universiteit in Oost Berlijn en de studenten van de Vrije Universiteit in West Berlijn hebben reeds een eerste vergadering belegd waarin het onderwerp werd behandeld: de verantwoordelijkheid van de student voor een vredige en democratische toekomst van Duitsland. Men is overeengekomen om de besprekingen voort te zetten.

De studenten van de Humboldt Universiteit, die van de autoriteiten permissie ontvingen de vergadering in West-Duitsland bij te wonen, zijn aangesloten bij de communistische jeugdorganisatie 'Vrij Duitsland', waarvan de communistische partij beweert een ledenaantal van 1,300,000 te hebben.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Voor al Uw

Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST — HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

VIJANDEN

Vannacht had Klaas Vaak ons overgeslagen. Dat doet hij wel vaker. Maar we worden er gelukkig niet zenuwachtig van of nemen een slaappil. We proberen te doen wat David deed: "Zal ik Psalmen zingen in de nacht". Wat hebben wij Christenen toch een rijk gedachtenleven wanneer we onze Bijbel kennen en vooral de berijmde Psalmen van buiten hebben geleerd.

Vannacht hebben we lang liggen na te denken over: "Bid voor Uw vijanden". De Here Jezus weet dus dat iedere gelovige vijanden heeft. Daar hebben wij in ons leven niet over te klagen gehad. We hebben het dikwijls meegemaakt dat we dachten een vriend aan onze borst te drukken dat het later een slang bleek te zijn. Waarom heeft een gelovige zoveel vijanden? Meestal is het afgunst of hoogmoed dat de oorzaak is van hun haat. Afgunst omdat ze zien de vrede die alle verstand te boven gaat en die zij missen. Er is dus een geestelijke armoede, beter gezegd, het is het onbekeerde hart dat hen tot onze vijanden maakt. Wanneer we het zo bezien dan valt het ons niet moeilijk te doen wat de Here Jezus ons gebiedt. "Bid voor Uw vijanden." Het is een ziel die wankelt ten dode. Ons erbarmen dringt ons dan voor hen te bidden, vooral wanneer ze blijven volharden in hun vijandschap. Want ook de Psalmist (35) heeft gelijk wanneer hij vraagt: "Strijd tegen hen die tegen mij strijden". Wanneer we ons kinderen van de Allerhoogste weten, dan weten we dat ze tegen Hem strijden wanneer onze vijanden ons haten en wanneer we dat bedenken dan worden we gedrongen om voor onze vijanden te bidden.

Verder gingen onze gedachten uit naar de grootste vijanden van de Christus in het algemeen. O.i. zijn deze de duivel, ons vlees en DE WERELD, de meeste Christenen weten wel dat de duivel en ons vlees iedere minuut in de gaten moeten worden gehouden en alleen met Gods kracht kunnen overwonnen worden. Maar de wereld heeft men veelal vergeten dat dit één van de grootste vijanden van de Christen is. We herinneren ons nog van jaren geleden dat we een trouwe familie in de Kerk misten. We informeerden of ze misschien ziek waren. "Neen," zei men ons, "ze hebben een televisie gekocht . . ."

DE WERELD is momenteel wel heel erg verlokkelijk, autos, cottages, radio en televisie enz. zijn gemeengoed geworden, ook onder de Christenen. Dit is een zeer gevaarlijke situatie. Wij geloven dat Satan met deze "prosperity" z'n honderdduizenden verslaat. De mensen zijn in een "roes" gebracht, ze hebben geen tijd meer om na te denken, geen tijd om de bijbel te lezen of te bidden. Ze worden verdoofd met het lawaai van de radio of televisie. Praten met elkander heeft men afgeleerd. Hoogstens kan men nog converseren over auto's, Gunsmoke of Bonanza. Dit is het wat hun gedachten bezig houdt.

Vroeger was het: "Ons hart is onrustig tot het rust vindt in God". Die onrust was het kloppen van de Here Jezus aan ons hart. Is men tegenwoordig onrustig dan noemt met het "zenuwen" en neemt een zenuwpil of zet de radio of televisie aan. Is men ernstig ziek, zodat men zich moet voorbereiden de Here te ontmoeten, dan krijgt men een injectie, zodat men zich de gelukkigste mens van de wereld voelt en sterft zonder het te weten.

We moeten een keus maken. Laten we bidden dat we allen Hem mogen lief hebben met geheel ons hart, Die de Bron is van alle Goed; wanneer we dit doen dan heeft de wereld geen vat op ons.

Jan Drent.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

Wooden Shoe

Uw Hollandse Winkel

SNIJBONENMOLENS, HEREN-PORTEMONNAIES

Zojuist ontvangen: grote collectie theebeurzen, baby uitzetten, wollen dekens, wandkleden. Vraagt prijslijst.

1058 Main Street West, Hamilton, Ont. JA 8-1932

VOORTMANS *Dutch Style* **COOKIES**

let you see how good they really are

. . . and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

①

Achteraf had het feit dat wij als Children's Aid Society driemaal in één week op het geval Hoover attent gemaakt werden, een aanwijzing kunnen zijn dat er meer met dit gezin aan de hand was dan op het eerste gezicht leek. Zeker had ik tijdens dat eerste bezoek aan Mrs. Hoover niet kunnen bevroeden dat uit mijn bemoeienissen met dit gezin nog eens een rechtzaak zou groeien.

Het leek een van die gevallen te zijn waarvan er dertien in een dozijn gaan: 'n slordige huisvrouw, onregelmatig inkomen, een niet al te harmonieus huwelijk en een voorliefde voor een glas bier op bepaalde en onbepaalde tijden.

Rev. Benard van de Anglican Church in Sheldon was de eerste die mij over de Hoovers opbelde. De vrouw was bij hem geweest de vorige dag met het verzoek om wat kinderkleren. Ze vertelde dat ze Anglican was, maar wegens een gebrek aan passende kledij, zelden naar de kerk ging.

Rev. Benard was al jaren lid van het bestuur van de C.A.S. en bezat voldoende mensenkennis en inzicht in maatschappelijk werk, om Mrs. Hoover's bewering niet klakkeloos voor waar aan te nemen. Zelf was Rev. Benard de eerste die in de bres sprong als er hulp verleend moest worden. Eens ging hij zelfs babyzitten in een krot van een huisje opdat de vrouw des huizes, een publieke vrouw, naar de vrouwenvereniging in zijn kerk kon. Het gewenste en gehoopte resultaat om deze vrouw een andere levensweg te laten bewandelen, bleef helaas uit, maar dat kon Rev. Benard niet helpen. Hij had gedaan wat hij kon doen en meer dan menig ander Christen, hetzij dominee of leek, gedaan zou hebben. Ik had dan ook diep respect voor hem en stelde zijn samenwerking bijzonder op prijs.

Mr. Farrar van de plaatselijke Welfare Dienst was nummer twee die mij opbelde. Chuck Hoover was bij hem geweest om welfare aan te vragen, maar daar het een gezonde kerel leek, die best in deze drukke zomertijd wat werk kon opscharrelen en zelf zijn gezin kon onderhouden, had hij zijn aanvrage niet in behandeling willen nemen. Inplaats daarvan had hij Hoover naar het arbeidsbureau gestuurd, waar hij echter bij later navraag niet geweest was. Het leek hem het beste dat wij eens een kijkje bij de Hoovers gingen nemen om te zien hoe het gezin er eigenlijk voorstond.

Kort na dit gesprek kwam het derde telefoontje: Van Miss Hocaluk, de school nurse. De tienjarige Billy Hoover moest hoognodig een nieuwe bril hebben, maar ofschoon zij zelf Mrs. Hoover al diverse malen op dit feit gewezen had, schenen de ouders het ronduit te vertikken om met Billy naar een oogarts te gaan. Of ik niet eens met deze mensen wilde praten. Per slot had ik de autoriteit van de C.A.S. achter me . . .

En zo ging ik dan op weg. Het was stralend zomerweer en het oude, grote huis op het platteland gelegen, was omgeven door een haag van wilde bloemen en onkruid. Een enorme hond ging woedend te keer toen ik het tuinhekje wilde openen. Gelukkig lag het monster aan een ketting en met een enorme boog liep ik om hem heen, daar ik allerminst op een intiemere ontmoeting met het dier gesteld was. Pas later ontdekte ik dat de hond z'n kwade humeur van z'n baas overgenomen moest hebben plus diens drift uitbarstingen, en dus niet ten volle verantwoordelijk gehouden kon worden voor z'n razernij.

Ik klopte aan de achterdeur, daar de voordeur vanwege de hond onbereikbaar was. Een jonge vrouw van tegen de dertig deed me open. Ze zag er slonzig uit. Dat was eigenlijk de eerste en de alles overheersende indruk die zo op me maakte. Haar haar had volgens mij die dag nog geen kam gezien, ofschoon het nu bijna vier uur was. Haar katoenen zomerjurk was veel te lang en zat onder de vlekken. Ze liep op blote voeten, die ook niet bepaald schoon te noemen waren. Haar gezicht was echter niet onvriendelijk. Ze had tamelijk lichte blauwe ogen die me wat onderzoekend aankeken van achter de lange blonde pieken over haar gezicht Ik vertelde wie ik was en werd uitgenodigd om binnen te komen.

Het interieur viel me alles mee. De meubels zaten weliswaar onder het stof en het vloerkleed idem, maar ze waren netjes en solide. Midden in de kamer stond een looprek met een bleek en wat pafferig jochie er in. Z'n natte luier hing halverwege z'n enkels, dan kwam er een stukje blote buik en daarop volgde een gekrompen wollen truitje met korte mouwtjes. Het knulletje begon gelijk te huilen toen hij me zag, maar een pepermunt uit m'n tas redde de situatie. Ik bestond niet meer voor hem.

Het gesprek met Mrs. Hoover verliep zonder horten en stoten. Ze scheen al aardig het klappen van de zweep te kennen wat maatschappelijk werksters betrof, want ze beantwoordde m'n vragen zo duidelijk en zonder schroom dat het wel routinewerk voor haar leek.

Tijdens het gesprek kwam een jongetje van vier nieuwsgierig binnen stappen, die aangesproken werd met Stephan. Hij had blijkbaar ergens buiten zitten spelen en zag er groezelig en vuil uit. Hij droeg een korte broek met een loshangende blouse. Voor de rest niets. Hij had dezelfde blauwe ogen en lichte huid als zijn moeder. Hij stond me even opmerkzaam aan te kijken. Toen vroeg hij, op m'n tas wijzend:

"You got some gum?"

Ik viste een tweede pepermunt uit m'n tas en tevreden met z'n buit ging hij weer naar buiten. Het leek me een aardig kind toe en ik stelde me voor dat hij na een wasbeurt en met wat fatsoenlijke kleren aan, absoluut een erg aantrekkelijk jongetje moest zijn.

Nauwelijks was hij weg toen de deur opnieuw open ging en het derde kind binnen kwam, of beter gezegd, het eerste, want Billy was de oudste en kwam net uit school. Hij bleef stokstijf bij de deur staan toen hij me zag.

"What does she want?", vroeg hij z'n moeder half aarzelend, half bevelend.

"It's about your glasses," antwoordde Mrs. Hoover. "She wants me to take you to the eye doctor, but we've got no money."

"I get headaches."

"I know. But it's your own fault. You've broken the pair you got. We just can't buy new ones every time you break them. You better go outside now."

"I want something to eat."

"Make yourself a sandwich. There's no butter, but you can put jam on it."

Billy zei niets meer, liep naar de keuken en kwam even later weer tevoorschijn met een boterham in z'n hand waarvan de jam met klodders afdroop. Mrs. Hoover scheen er geen erg in te hebben of anders kon het haar niets schelen.

Billy was een heel ander kind dan zijn broertje Stephan. Hij zag er even goor en vuil uit, maar daar hield de vergelijking dan ook mee op. Z'n haar was roodachtig en z'n gezicht zat onder de sproeten. Zijn ogen waren klein en leken half dichtgeknepen, en je kon zien dat het kind gewend was een bril te dragen. Hij keek scheel en de korte lichte wimpers boven z'n ogen gaven aan het gezicht iets naakts. Z'n hoofd leek te groot voor z'n tengere, bijna magere body en spillebenen. Het was geen vrolijk kind, dat kon je zo wel zien. Zelfs de manier waarop hij liep deed meer aan de gang van een oude man denken dan aan die van een kind. Het schoot me door 't hoofd dat er ruim zes jaren tussen hem en Stephan zaten en nam me voor Mrs. Hoover later te vragen of er soms nog andere kinderen geweest waren. Nú leek het daar het juiste moment niet voor.

In een klein uur kwam ik heel wat over de Hoovers te weten. Ongeveer twee maanden geleden waren ze uit B. gekomen, waar Mrs. Hoover zowel als haar man geboren en getogen waren. Ook de kinderen waren daar geboren. Maar aangezien Chuck daar al een tijd werkloos was, waren ze naar Sheldon gekomen in de hoop dat hij hier werk zou kunnen vinden op een van de fabrieken. Maar tot nu toe scheen daar weinig kans op. Hij had wat los werk gedaan hier en daar, maar dat werd zo slecht betaald dat het eigenlijk de moeite niet loonde. Hij was nu weer op werk uit, maar als hij nu weer niets gevonden had, zaten ze financieel aan de grond. Ze waren al twee maanden huur achter ook, d.w.z. ze hadden nog nooit een cent huur kunnen betalen. De huisbaas dreigde al met uitzetting. En wat moesten ze dan beginnen? Ik vroeg hoeveel de huur was.

"Eighty-five dollars a month."

"Can't you find anything cheaper?", vroeg ik.

"Not something furnished like this."

"Where's your own furniture?"

"My own?" De toon waarop Mrs. Hoover het vroeg drukte een en al verbazing uit. "I've no furniture of my own. Nothing at all. Only the playpen is mine and the sewing machine. But for the rest . . ." — en ze maakte een wijds gebaar met haar beide armen — "it's all Mrs. Friedhof's, the landlady."

"But what about your dishes, bed linen, blankets etc.? You must have something?"

"I got a couple of mugs and a coffee can, but blankets and sheets I don't have anymore. We had a few blankets, but we needed quite a bit of money to move down here, so Chuck sold whatever we had. He wanted to sell the sewing machine, too, because I can't sew anyhow. But I didn't let him. My mother bought it for me when I got married, so it's really mine. Chuck has nothing to say about it."

"So you don't possess anything at all? No money, no furniture. Nothing."

"Of course we do have bills. A whole stack of them!" Mrs. Hoover lachte opgewekt alsof ze een geestige mop verteld had. "In fact those bills were the real reason why we left B. I got sick and tired of all those bill collectors at the door and Chuck got so mad that he said the first one who would call again would get a bullet through his body. Chuck has a rifle and is a good shooter, too. He might have done it. He still has the rifle of course. He would rather sell me and the kids to get money than that thing. You don't know what kind of temper he got." Nee, maar al te gauw zou ik daar kennis mee maken.

"Does Chuck drink much?"

"You mean if he gets mad because he's been drinking? No, that has nothing to do with it. He takes a beer once in a while, that's true, but he's not a heavy drinker at all. If he had a steady job, our problems would be over. Then we could buy our own stuff and move to a cheaper place to live. We could pay our bills and even start saving money for a nice car. Chuck is car crazy. Without a car he would be dead in a week."

"You got a car now?"

"Of course. How could Chuck ever look for work without one? It's not such a good one, but at least it's something."

"And what's your hobby, Mrs. Hoover?"

"Dancing. Every Friday night we go to Cosy Corners, where we can dance until 2 a.m. Boy, do I love that! I'll show you something."

Mrs. Hoover leefde helemaal op en energiek sprong ze van haar stoel, liep naar een hangkast toe en haalde er een jurk uit. Het was een zwart fluwelen geval, afgezet met wit bont langs de wijde mouwen en laag uitgesneden hals. Ondanks de kleur waren de vlekken ontelbaar. Het ding stonk.

"I found it last week on a rummy sale. Guess how much? One dollar! Of course it needs some cleaning and as soon as I get some money I'll bring it to the cleaners. It fits me perfectly and even Chuck says . . ." Ze hield abrupt op. "There he is . . ." Ze was opeens zenuwachtig, mikte de jurk in de kast en rende naar de keuken. "You better go now," adviseerde ze. "He hates social workers . . ." Maar dat was ik niet van plan, ofschoon ik na deze waarschuwing nu niet bepaald hunkerde naar de kennismaking met Mr. Hoover.

Mrs. Hoover was net in allerijl begonnen een paar aardappels schoon te maken, toen de achterdeur met een vloek geopend werd en de heer des huizes binnenkwam.

"Company again. . . . So, that's starting all over here. I bet 'ye that you're a social worker. Else you wouldn't drive a car like that." Mr. Hoover stond dreigend voor me. In tegenstelling tot zijn vrouw en kinderen zag hij er keurig uit. Z'n witte overhemd was aan de hals open en in de manchetten zaten een paar opzichtige manchetknopen. Hij droeg een doodskop ring aan z'n rechterhand, maar geen trouwring. Hoewel hij tamelijk klein was, was hij goed gebouwd en gespierd. Zijn gezicht was glad geschoren en het donkere haar was met plakspul strak naar achteren gekamd. Hij rook naar parfum en bier. Zijn ogen waren bruin en broeierig. Een sigaret bungelde achteloos in z'n mond. Hij deed me sterk aan de een of andere filmspeler herinneren, wiens naam me ontschoten was. Vermoedelijk deed Chuck ook erg z'n best om deze gelijkenis zo gedetailleerd mogelijk nabij te komen.

Ik stelde mezelf voor en wilde hem het doel van m'n bezoek uitleggen. Maar ik kreeg geen kans.

"Get out of here!", commandeerde hij me. "I don't need and I don't want any busybodies in my house. (Ik vond dat 'mij' nogal aanmatigend, daar hij noch de huur ooit betaald had, noch de inhoud van het huis het zijne mocht noemen.) "We can take care of yourselves. If we need you, I'll call you myself!"

"Listen, Mr. Hoover. Two minutes. Your son Billy needs glasses. That is one of the reasons why . . ."

"My son! That's a big joke! You think I produce kids like him! That bastard, you mean! That lazy, miserable, sickening and whining kid my son! I am so generous to feed and clothe him, but don't try to make me pay for anything else he needs! And now get out. I want my dinner. And don't come bugging me again!"

"I will be back soon, Mr. Hoover. Whether you like it or not."

"Don't you ever dare to come while I'm around. You're warned."

"I will anyhow. I'm sure we'll meet again, Mr. Hoover." Ik draaide me om om naar buiten te gaan, want Mr. Hoover begon nu z'n vrouw de mantel uit te vegen omdat z'n eten nog niet klaar was. Mrs. Hoover deed als of ik lucht was en ze me nooit gezien had.

En toen zag ik Billy. Hij stond heel stil tegen de deurpost aangeleund en was spierwit. Z'n gezicht verried geen enkele emotie. Het leek dood. Z'n ogen staarden strak naar één punt en ik wist dat ze niets zagen. In z'n hand hield hij een bosje paardebloemen. Zijn vingers sloten er omheen en langzaam kneep hij ze stuk zodat de verbrijzelde bloemblaadjes op de grond vielen. Als lang ingehouden tranen die nu plotseling begonnen te vallen. . . .

(Wordt vervolgd.)

ZAKEN MENSEN: ADVERTEERT IN "CALVINIST-CONTACT"
ABONEES: KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS!

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great thankfulness to the Lord, we announce the birth of a son

WAYNE FREDERICK

Born on June 28, 1966.

A brother to Netty and Clarence.

Mr. & Mrs. Norm Venhuizen.

844 London Road, Sarnia, Ont.

The Lord willing on July 9th, 1966 we hope to be home with our dear parents and grandparents

PETER NIENHUIS
and
CATHARINA RENSINA WESTRA—NIENHUIS

to commemorate the occasion of their 35th wedding anniversary.

We thank the Lord for His goodness and pray that He will bless them in the coming years.

Sarnia, Ontario:
Cor Wierenga.
Hamilton, Ontario:
Jack and Sharon Nienhuis.
Edmonton, Alberta:
Bob Nienhuis and Jenny (engaged).
Hamilton, Ontario:
Henk en Liz Nienhuis.
St. Catharines, Ontario:
Ann and Ron Dirkse.
8 grandchildren.

316 Indian Road S.,
Sarnia, Ont.

On July 17th, 1966 we hope D.V. to celebrate with our dear parents and grandparents

JOHN BUISMAN
and
FLORENCE BUISMAN—DE SWART

the occasion of their 35th wedding anniversary.

We pray that God will spare them for each other and for us for many years to come.

Their thankful children:

Brampton, Ont.:
Albert & Florence Buisman.
Tim & Evelyn Buisman.
Eddy & Sonja Buisman.
Hank & Ria Van Zeumeren.
Herman & Freda Van Zeumeren.
Dick Buisman.
and 13 grandchildren.

Open house to be held on Saturday, July 16, 1966 from 10 A.M.-4 P.M. at 46 Jessie Street, Brampton, Ontario.

On Thursday, July 7, 1966, D.V. we hope to celebrate with our beloved parents

JOHN HOFTYZER
and
HENDRIKA HOFTYZER—TEEUWSEN

the occasion of their 30th wedding anniversary.

That God may spare them for each other and for us, is the wish of their children and grandchildren.

Jo and Lammert.
Riek and John.
Betsy and Bill.
Hermien and Joe.
Anne.
Bert.
Dinnie.
Frank.
and 13 grandchildren.

Address: R.R. 3, Hastings, Ont.

---

120 acre Farm

6 mijl vanaf Jarvis, on highway. Huis met 3 slaapkamers, voorkamer en keuken. Grote L-shape barn. Geen vee en machinerie. Vraagprijs $20,000. Down $3,000.

Jack Bylsma

1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Early Saturday morning the Lord took to Himself our member

Mrs. J. HARTHOLT,

at the age of 51 years, after a long and intense period of suffering.

May the Lord's grace that strengthened Mrs. Hartholt's faith during her illness also sustain the bereaved family.

Chr. Ref. Women's Society
"Bid en Werk".

Cornwall, June 25, 1966.

Op 27 juni 1966 nam de Here tot Zich Zijn kind, onze lieve en zorgzame vrouw, moeder en grootmoeder

AAGJE VAN VEEN—OUDSHOORN,

echtgenote van
Marinus van Veen,

in haar 65ste jaar.

Haar zingen en getuigen van Christus is ons tot grote troost.

Brussels:
Marinus van Veen.
Gerrit en Helen van Veen.
Pete en Maaike van Veen.
Waterloo:
Cees en Alie Rietkerk.
Cor en Clara van Merkestein.
Clinton:
Cees en Martha de Boer.
Brussels:
Henk en Agnes Ten Pas.
en 19 kleinkinderen.

"Als God mij leidt, zal ik wel bereid,
mijn hoogst en reinst verlangen,
in eeuwigheid ontvangen."

Dit is nu gegeven aan onze geliefde zuster

A. VAN SPRONSEN—VAN LEEUWEN

Moge dit de troost zijn voor haar man, kinderen en ons allen.

Zij is van ons heengegaan op de leeftijd van 48 jaar.

Scheveningen (Nederland), 29 juni 1966.

Families:
C. van der Kruk Sr.
J. van der Berg.
P. de Waard.
H. Zomer.

Wanted girl to share

APARTMENT

in North London with three same. Private bedroom. Phone 438-9267 or write C. Nieboer, 714½ Maitland Street, London, Ont.

Attractive girl would like to meet

INTELLIGENT MAN

in late 20's or early 30's. Write to Box 1890, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd voor zo spoedig mogelijk

DAME

om samen te wonen met weduwe in geriefelijk huis in Springdale (Holland Marsh). Moet genegen zijn om lichte huishouding te doen. Voor verdere inlichtingen, schrijf Mrs. William Horlings, R.R. 2, Newmarket, Ont. of telefoneer Bradford 775-3460.

DAIRY FARM

150 Acres of sandy loam in Niagara Peninsula on paved road, close to Church and Christian School. 80 head of Holstein cattle. 500 laying hens, 900 lbs. of daily milk quota. Yearly income of milk, eggs and cattle sales $25,000.00. Large barn with 56 stanchions and stable cleaner, 55-can bulk cooler, silo, 4 tractors, 1963 12 ft. self-propelled combine with complete line of up-to-date equipment to work this outstanding farm. Owner also rents 150 acres @ $3.00 per acre. This farm has been in family for over 100 years. Good 10-room house with all conveniences, suitable for two families. Asking $110,000 with $40,000 downpayment. Mortgage back to owner, easy terms. Write or Call:—

DICK SCHOUTEN
Box 702, FONTHILL or
Phone 892-2310
Representing
Reg. W.
HOPKINS
Ltd.
Realtor
85 Russell Ave.
684-6328 Evenings 934-3987

Your Satisfaction Is Our Main Interest

Beelden van en uit NEDERLAND

☆

Oorzaak en gevolg

't Is wellicht mosterd na de maaltijd, doch de Gemeenteraadsverkiezingen in Nederland, gehouden op 1 juni, toen wij nog in het mooie Zuid-Ontario rondtoerden, geven toch wel aanleiding tot een nabeschouwing.

Immers, het is sinds een paar jaar anders dan anders. Door, evenals bij de Tweede Kamerverkiezing in 1963 en de Statenverkiezing in maart van dit jaar, het optreden van een vreemde eend in de bijt, de z.g. Boerenpartij, met als leider de heer Koekoek.

Bij de vorige genoemde stembussen en ook nu was de Partij van de Arbeid de grote verliezer en de Boerenpartij de winnaar. In de grote steden kregen de socialisten de grootste klappen. In de vier grootste plaatsen telt de gemeenteraad elk 45 leden. In Amsterdam bezette de P.v.d.A. 17, in Rotterdam 23 (alzo de absolute meerderheid), in Den Haag 17 en in Utrecht 18 zetels. Deze cijfers zijn nu resp. 13, 18, 12 en 12. Daarentegen verkreeg de Boerenpartij in deze plaatsen, waar practisch geen boer woont, resp. 4, 3, 5 en 4 zetels. In het deftige Den Haag dus 5 "boeren" in de Raad met een stemmencijfer van 36.739.

Deze uitslag heeft nogal wat zorgelijke gezichten gebracht. Stel dat op dezelfde basis een verkiezing voor leden van de Tweede Kamer zou worden gehouden (en die is in 1967 in 't zicht), zo zou boer Koekoek met ongeveer 12 zetels uit de bus komen. Men heeft de man en zijn partij tot nu toe nooit serieus genomen en daar is reden voor, doch het feit, dat de kiezers zich afkeren van de vijf grote politieke partijen en niet alleen op het platteland, maar in het bijzonder in de grote steden, een andere koers varen, geeft toch te denken.

In dit licht zijn de commentaren, waarvan we pas kennis namen na onze terugkeer van de reis door Amerika en Canada, wel bijzonder oppervlakkig en weinigzeggend.

De gang van zaken wordt toegeschreven aan ontevredenheid en onbehagen, aan balorigheid en politiek onbenul. De gevolgen bewijzen, dat de oorzaak dieper ligt.

De uitslag — zo schreef een blad, — geeft alle reden tot diepere bezinning. Doch wat wij horen en lazen geeft ons niet veel verwachting van die bezinning. Er is geen sprake van een indringende analyse, een erkennen van eigen fouten, een zoeken naar de oorzaak van de verwarring en het onbehagen.

De Boerenpartij is ontstaan uit een volslagen negativisme, feitelijk uit verzet tegen het Landbouwschap, het meest op de voorgrond tredende publiekrechtelijk lichaam. Doch de tienduizenden stemmen op die partij in de steden, vindt daarin geen verklaring. Die betalen geen contributie aan het Landbouwschap.

De oorzaak ligt dus dieper, hoewel wel geboren uit een overeenkomstige verzetshouding.

Naar onze mening zijn er een complex van oorzaken aan te wijzen, waarvan de voornaamste zijn:

1e. een verzet tegen een verstard Staatsmechanisme, met nog eens publiekrechtelijke organen als secundaire bureaucratische dependances;

2e. een drijven van "kinderen" van 21 jaar naar de stembus, met handhaving van de opkomstplicht. (Heel wat van deze stemmen op de Boerenpartij zouden niet zijn uitgebracht, als de wet niet verplichtte tot een wandeling naar het stembureau.)

3e. een eenzijdige sociale structuur, beheerst door werkgevers- en werknemersorganisaties waarin, wat de laatste betreffen, nog geen 40% van het totaal aantal arbeiders georganiseerd zijn;

4e. een protest tegen de belangenpolitiek en de baantjes-jagerij, die voornamelijk in de grootste partijen evident is;

5e. de afwijzing van een politiek, die door z.g.n. collectieve voorzieningen de Staatsuitgaven, de belastingen en de prijzen omhoog jaagt.

Wellicht zijn er nog vele andere oorzaken aan te wijzen, doch o.i. hangen ze allen met de vijf genoemde samen.

Het is daarom onjuist te zeggen, dat de uitslag van de Staten- en gemeenteraadsverkiezingen geen veroordeling van het beleid van het kabinet-Cals inhoudt.

Met dit Kabinet is het op zichzelf al een beetje wonderlijke geschiedenis. Het kwam tot stand onder een gunstig gesternte. Dit was een ministerie van sterke mannen en vooruitstrevende figuren, die nu eens zouden laten zien wat regeren is. Een mammoet-uitgavenplan werd opgesteld, indirecte belastingen verhoogd, lonen en prijzen stegen en . . . de wal keert het schip, een jaar later moest reeds een reef in het zeil worden gedaan. Het uitgaven-tekort bleek veel groter dan het begroot was, de betalingsbalans werd slechter, zodat het eerste kwartaal van 1966 een tekort van bijna een half miljard opleverde en voor het budget-1967 zitten de sterke mannen met de handen in het haar. Voor de tweede maal zit een P.v.d.A.-minister van financiën op de blaren, ondanks de waarschuwingen van een zeer deskundig voorganger als de Senator Zijlstra. Daarbij mist de heer Cals de statuur van een minister-president. Een blad typeerde hem terecht als de solist, niet de dirigent.

De uitslag van de verkiezingen is o.i. wel terdege een reactie op dit landsbestuur.

Men heeft als tegenargument opgeworpen, dat de reële oppositie (V.V.D. en C.H.U.) er geen zij bij gesponnen heeft en zelfs de A.R. partij ongeveer gelijk is gebleven.

Men neme dit met een korreltje zout.

De A.R.-partij kan nog moeilijk verder achteruit gaan; zij is al meer dan gehalveerd. In de jaren 1925-1934 bezette de A.R.-partij in Rotterdam zeven zetels in de Raad, in Den Haag 6 à 7. Nu in Rotterdam 3 en in Den Haag 4.

Het moet ook deze partij iets zeggen, dat een nieuwbakken partij, zonder een reëel program en zonder representanten van enig aanzien in Amsterdam 48.134 stemmen op zich verenigt (bijna evenveel als de A.R. en C.H. samen), in Rotterdam 29.380 en in Den Haag 36.739!

Ware de A.R.-partij geen regeringspartij geweest en had zij zich niet zo "links" bewogen, de voorspelling is niet te gewaagd, dat zij een belangrijk aantal stemmen meer had verkregen.

Twee opmerkelijke feiten vallen voorts nog te constateren. In de eerste plaats, electoraal gezien, de mislukking van het samengaan van A.R. en C.H. op een gecombineerde lijst. De heer Beernink heeft in dit opzicht gelijk gekregen. Waar men gescheiden optrad, was het resultaat aanmerkelijk beter dan waar men met één lijst uitkwam.

Het tweede geeft aanleiding tot een kleine studie van de volksaard. "De Rotterdammer" vraagt om het hervinden van het fundament. Dit "fundament" schijnt in de Noordelijke provincies aanmerkelijk solider dan in het Westen. Niet alleen de A.R. en C.H. handhaafden zich daar volkomen *), ook het verlies van de P.v.d.A. was er aanmerkelijk kleiner. In Leeuwarden verloor de P.v.d.A. slechts één zetel, in Groningen twee en in Assen niet een. In Leeuwarden kwam slechts één "boer" in de Raad, in Groningen drie en in Assen geen. En dit nu zijn bij uitstek agrarische provincies.

Neem daarentegen Breda, waar de Prot. Christelijke lijst slechts 4.077 stemmen verkreeg en de Boerenpartij 8.147, nog eens tweemaal zoveel als bij de Statenverkiezing van maart j.l.

Uit dit alles moet wel geconcludeerd worden, dat de A.R.-partij en C.H. Unie, behalve in de drie Noordelijke provincies, niet meer op een vast kiezerskorps steunen en niet zoals voorheen, mogen rekenen op vele stemmen van niet-geestverwanten. De A.R.-partij had vroeger een vertrouwenspositie. Vele kleurloze kiezers brachten hun stem op haar uit, omdat men op die partij en haar leidinggevende figuren aan kon. Helaas is deze goede naam in de laatste jaren verspeeld.

Tenslotte één kleine "joke".

Bij de Staten-stembus stond ergens op een A.R.-lijst ook een candidaat met de naam Koekoek. Hij kreeg honderden voorkeur-stemmen! Wie durft nu nog te vragen: "What's in a name?"

Cn.

*) In Leeuwarden werden bij de Raadsverkiezingen een precies gelijk aantal stemmen op de A.R.-lijst uitgebracht als bij de Staten, n.l. 8.056.

POULTRY FARM FOR SALE

75 acres. 6600 chicken on contract, automatic water- and light switches. Hanging cedars. 68 acres workable, 28 pasture, remainder in hay. Tractor, baler, combine, etc. 4-bedroom home. $28,000 cash of $15,000 down, $20,000 on first mortgage. A. Smit, R.R. 5, Hagersville, phone 768-5633.

FOR SALE:

Cut Flowers, Greenhouse Vegetables and Bedding Plant Business

37,000 square feet.

Two Ickes-Brown all steel aluminum construction, 37 by 6 by 160 ft.

Three 25 by 160 ft. wooden construction, excellent condition.

Three 25 by 160 ft., ⅓ metal, ⅔ wood, excellent condition.

Packing-room, cooler, modern equipment. Four-bedroom house, vehicles, ample property for expansion. Good possibilities for retail outlet. $90,000 full price, $60,000 down payment. For further particulars write

H. KNODEL
P.O. Box 12, Medicine Hat, Alta.

FARMS TE KOOP

Een 100 acre farm. Deze farm is gelegen enige mijlen van St. Mary's en is ingericht voor zeugen. Er is ruimte voor 70 zeugen. De barn is 7000 vierkante voet. Het 3 slaapkamer huis is van alle gemakken voorzien. Dit is een excellente farm. Open voor offer.

Tevens een 100 acre farm. Gelegen enige mijlen van Embro. Er is 90 acre bewerkbaar. Barn is 6 jaar oud. Het huis is van alle gemakken voorzien. Dit gehele geval kan gekocht worden met de oogst voor $22,000 met $5,000 down. Is direct te aanvaarden.

En voor meer farms van 50 tot 500 acres, met en zonder melkcontract, rond Woodstock, Embro, Ingersoll, Delhi en Aylmer,

schrijf of bel

Mrs. or Mr. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, Ont.
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigen
Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

ANTENNE VAN 25 VIERKANTE KILOMETER!

Australië gaat jagen op onzichtbare regen uit het heelal. Het zijn de onzichtbare deeltjes van de kosmische stralingen die dag en nacht de aarde treffen. Er zijn zulke zeldzame "exemplaren" bij dat de aarde per 1200 vierkante ha slechts één zo'n deeltje per jaar ontvangt. Uiteraard zijn niet alle deeltjes van de kosmische straling even zeldzaam, men telt er ook die met duizenden deeltjes per sekonde de aarde bereiken.

De wetenschap is erg nieuwsgierig naar de kosmische stralen want men kan er een hoop uit leren. Om deze stralen goed te kunnen bestuderen gaat de universiteit van Sydney de grootste "opvang-centrale" ter wereld bouwen voor kosmische stralen. Bij Narrabri, zie kaart, wordt een "kosmische antenne" gebouwd over een oppervlakte van 25 vierkante kilometer. De "antenne" bestaat uit 25 stations die elk twee "tellers" bevatten. Deze stations zullen alle kosmische deeltjes registreren die hen treffen. Later hoopt men de "antenne" uit te breiden over een grondgebied van 260 vierkante kilometer, daar komen dan 100 stations in. Elk station zal de tijd, de aard en de dichtheid van de kosmische deeltjes noteren op een band. Al de banden gaan op gezette tijden naar de computer van de universiteit van Sydney.

Internationaal rijbewijs voor inwoners van Ontario

Het 'Ontario Department of Transport' deelt mee dat zij die van plan zijn hun vacantie in het buitenland door te brengen een 'International Driving Permit' (I.D.P.) kunnen verkrijgen voor de prijs van $3.00.

Canadese maatregelen voor auto-veiligheid

Onlangs hebben we mededeling gedaan over de maatregelen die in Amerika zijn voorgesteld om de auto een veiliger vervoermiddel te maken. Canada komt in dezen niet achteraan. Onlangs werd een wetsvoorstel ingediend om vereisten voor de veiligheid van autobanden vast te stellen. Barry Mather, een New Democrat van Westminster stelde voor een boete van $2000, zes maanden gevangenisstraf of beide op te leggen aan hen die aansprakelijk zouden zijn voor het fabriceren van onveilige autobanden.

Bovendien zal tegen het einde van 1966 aan de nieuwe 'Voluntary Safety Code' der regering worden toegevoegd dat een halfjaarlijkse inspectie van alle automobielen wordt aanbevolen. Het staat de afzonderlijke provincies vrij deze maatregelen verplicht te stellen.

TEACHERS WANTED

Urgently needed for the Terrace Calvin Christian School

ONE TEACHER

for grades 1-3 in order to be able to start our school. We have a principal. Come to the beautiful Skeena Valley. For further information write to: Mr. E. Talstra, Box 317, Terrace, B.C.

Calvin Christian School is in need of

A TEACHER

for grade 5, approx. 30 pupils. Please send letters of application to Mr. J. Postma, Principal, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

Thunder Bay Christian School is in need of a fifth

TEACHER

for the intermediate grades. ......

Please send applications to the secr. T. Bakker, R.R. 3, Fort William, Ont.

Lacombe Chr. School requires a

TEACHER

for grades 4, 5 and 6 for the '66-'67 term. Come to a new rural school in the parklands of Alberta. Contact D. Ten Hove, Blackfalds, Alberta.

Due to expansion, Calvin Christian School, Victoria, B.C. requires

A TEACHER

for the intermediate grades. Kindly send applications to Mr. H. van Huizen, Principal, 2560 Shelbourne St., Victoria, B.C.

"IN BEAUTIFUL BRITISH COLUMBIA"

The Ladner Christian School will need a

QUALIFIED PRINCIPAL

(grades 6 and 7).

Send inquiries to: A. Terpstra, P.O. Box 662, Ladner, B.C. Canada.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Fort William, Ont., E. Gritter te Orillia, Ont.

Bedankt

voor Calgary (Maranatha), Alta., G. Bieze te Alliston, Ont.

voor Niagara Falls, Ont. H. R. De Bolster te Brampton, Ont.

voor Brantford, Ont., G. Ringnalda te Belleville, Ont.

voor Blyth, Ont., J. J. Wiegers te Hawarden, Iowa, U.S.A.

voor Holland Marsh, Ont., E. Gritter te Orillia, Ont.

The Christian Reformed Church of Orillia, Ont. needs

PULPIT SUPPLY

for July 17, 24, 31 and August 7th. Ministers, vacationing in our area and willing to help us out, please contact the Clerk, Mr. F. Greydanus, phone 326-3068, R.R. 3, Orillia, Ont.

WHAT MINISTER

who is vacationing in the Simcoe area, is willing to preach on one of the following Sundays: July 17, 24, Sept 18, 25? Thanks for your help.

CAMPING GROUPS, please, contact local church in time, since special arrangements have to be made for worship services.

Immanuel Christian Reformed Church of Simcoe, Ont. Rev. G. Rienks, phone 426-3043. Mr. J. VanderKooy, 426-3390.

25% korting

op de speciale groepsreis per Holland-Amerika Lijn

Heen S.S. Rijndam— 31 augustus

Terug S.S. Maasdam— 12 oktober

RETOUR Montreal-Rotterdam vanaf $345.50.

Boek nu bij

LUCAS KOOPS

Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336

1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

TERRACE, B.C. CHR. REF. CHURCH

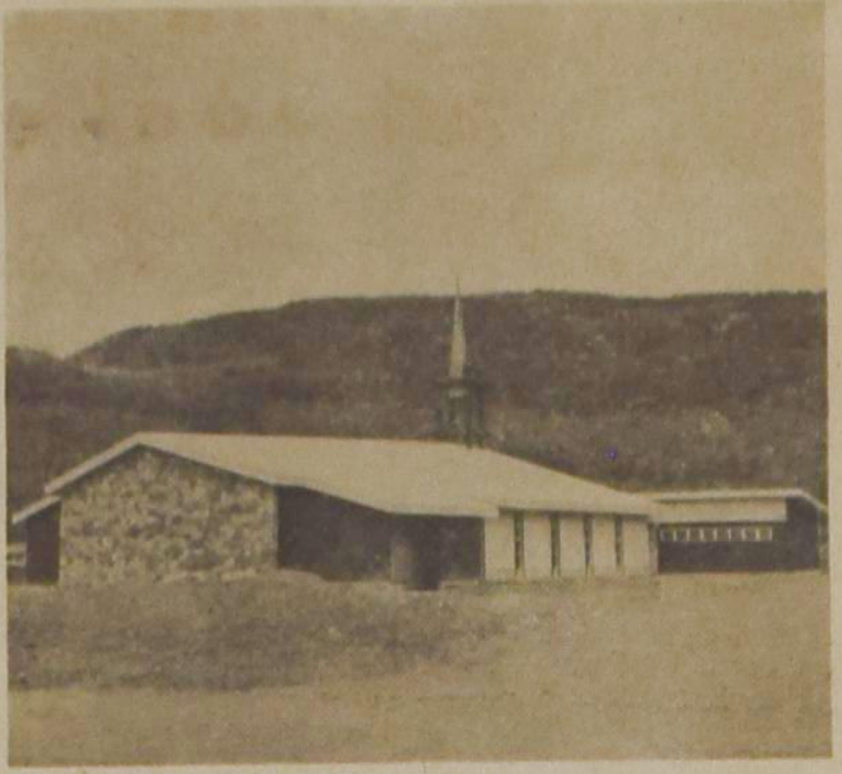

The new church building.

In February, 1965, Rev. Vernon Luchies and family arrived in Terrace to fill the place Rev. James Huizenga left the previous November. The same month the new pastor arrived, the old church building was sold to the Anglican Church. The old building was shared by both congregations for most of 1965.

During this time, we held many meetings — long meetings. Great possibilities came up. Serious misgivings would not rest. Decisions came hard. Should we build a Christian School, hold services in it and wait with a church building? Or should we build a church and wait with school? This would not do. Already, the waiting had been so long. Our building committee came with the sound idea to build both — together! The consistory and congregation agreed.

So many churches have expensive and elaborate educational facilities. Yet, these are used only once or twice a week. How much better to build regulation size classrooms and adequate office space! How much better to get the maximum use out of one's investment and use the facilities seven days a week — for Christian School, Catechism and Sunday School! So, the Christian School Society now has a brand new three-room school and office space. They may rent it, very economically from the Church. After all, the Church purchased the building site, very economically, from the Shool Society. Christian School gets underway for the first time this September. We even have our principal, Mr. Ronda.

No wonder, on the night of April 13, "The Church's One Foundation" resounded in the large auditorium. It was the night of dedication. Our architect was there to present the traditional key to the consistory. Rev. De Jong of Smithers led in prayer. Rev. Tuininga of Telkwa preached the sermon. The pastor, Rev. Luchies, led the congregation in the impressive responses of dedication. Greetings and best wishes came from churches in Terrace and Kitimat as well as from our four northern churches in British Columbia.

With a seating capacity of 500 — the largest in the area — we have sufficient room for those of the 9,000 in Terrace whom "the Lord our God shall call unto Him" through our ministry.

All of this could never have been accomplished without "the good hand of our God upon us." We are thankful for the many qualified men in our church — not only to take on the contract and to make up the carpenters, but also to shape up a sizeable volunteer force to assist from the first shovel of dirt to the last stroke of paint. (By the way, we found we had many qualified women too.) Some members donated hard labour, others developed skills, still others hard earned cash. We would also thank those, all over Canada and the States, who loaned us money.

May both church and school hallow God's name, cause His kingdom to come and His will to be done on earth.

Gratefully submitted,
Rev. V. Luchies.

An interior picture of the church, with the consistory (l. to r.) Elder C. Troelstra, Deacon H. Bandstra, Rev. W. Luchies, Elder W. Euverman, Elder H. Eisen, Elder H. Claus, and Deacon G. Faber.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

BOEK RECENSIE

Ds. H. Veldkamp — **DE TWEE GETUIGEN (Haggaï en Zacharia).** 2de druk, z.j. — T. Wever, Franeker.

Al veel te lang heeft dit boek op bespreking liggen wachten. Zoals U kunt zien is het ook geen nieuw boek, maar een herdruk.

Om bij de buitenkant te beginnen: het is gebonden in een keurige grijze linnen band, met daaromheen nog een stevige papieren stofkaft in drie banen. Op de bovenste zwarte baan staat de naam van de schrijver in het zelfde grijs als de tweede baan, waarin de titel geschreven staat met witte, zwartomlijnde letters, terwijl in de onderste — weer zwarte — baan met hetzelfde grijs als boven de namen van de twee profeten vermeld staan. Al met al een keurig geheel, zij het ook, dat de totaal indruk wel wat aan de sombere kant is. En dat was toch voor de profetieën van Haggaï en Zacharia niet zo nodig.

Wat de inhoud betreft: Voor wie Veldkamps "commentaren" nog niet kent, moeten we erop wijzen, dat het geen doorlopende verklaringen zijn. Zo ook dit. Het is een boek van korte hoofdstukken, met pakkende titels, b.v.: "Wat besmettelijk is en wat niet", "De verboden duimstok", "De vliegende vloek" enz. Maar toch komt het meeste van ieder Bijbelhoofdstuk wel in een of meer van Veldkamp's hoofdstukjes te sprake.

En hoe is dat? Wel, echt Veldkamp. Zelf heb ik de profetieën van Haggaï "doorgepreekt" en veel aan zijn boek gehad. Zeker, Veldkamp heeft de stijl en de gedachtelijn van de "mannenbroeders" — U weet wel —, maar dat wil niet zeggen, dat hij niet getrouw de Bijbel verklaart. Integendeel, hij opent meermalen verrassende perspectieven, geeft hier en daar een uitstekende heilshistorische doorkijk. Het is juist zo, m.i. dat deze profetieën zich uitnemend lenen voor het soort verklaren en toepassen, waar Veldkamp m.i. een meester in is.

Ik vermoed zelfs, dat onze (nog) Hollands lezende mannen en hun verenigingen meer affiniteit hebben met Veldkamps verklarende gedachten dan velen van de huidige "gereformeerde" generatie aan de overzijde: gezien onze andere positie. Wie dit boek koopt en leest, zal er stellig door gestimuleerd en gezegend worden.

(Rev.) Al. J. VandenPol.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

WETEN ZE WAT HEN WACHT?

Met enige bezorgdheid is wellicht in kringen van tillers van het bevolkingsvraagstuk kennis genomen van de tijding dat in Australië een comité is opgericht tot financiële steun aan spijt-emigranten. Hebben we daar nu al die drukte in het verleden voor ontketend? Komen er nu weer terug? Ach, het zal wel wat meevallen, sussen deskundigen. Er zijn er altijd die terugwillen. Maar na een paar jaar trekken ze weer weg. Nederland is hun te benauwd geworden. Het mag worden gehoopt. In 1950 waren we hier met tien miljoen mensen. Vurig begonnen we elkaar aan te moedigen om naar elders te vertrekken. Geen reisgeld? Geeft niet. Dat krijg je toe. Maar ga asjeblieft, ga! 't Wordt hier veel te vol. En opgelucht stonden de achterblijvers de emigranten-schepen na te wuiven. Ziezo, die zouden de spoeling hier niet dunner kunnen maken. En we keerden ons tot de wuiver nevens ons: "zou u ook niet gaan?"

Boekje

We zijn nu met meer dan twaalf miljoen Nederlanders. En zouden er nu van de wegtrekkers willen terugkeren? Stel dat al die grote emigrantengezinnen overmand zullen worden door heimwee naar hun geboortegrond. We moeten er niet aan denken! Ik ben het eens met de uitlating van Chr. Emigratiedirecteur Froma: "Zij realiseren zich niet wat hen te wachten staat". Het wordt tijd dat we binnenkort alle emigranten van Nederlandse komaf eens een brochure nazenden waarin de verschrikkingen worden geschilderd van het wonen op dit plekje grond. Want met de herinneringen van emigranten aan Nederland zal het wel net zo gaan als met herinneringen aan de oorlogsjaren; de narigheden vergeet je liever. Laten we die eens breed uitmeten om geëmigreerde Nederlanders van terugkeer te weerhouden.

Dictatuur

Tot het samenstellen van een dergelijk geschrift zou de regering slechts zure auteurs mogen uitnodigen, mannen die er rotsvast van overtuigd zijn dat we in een politie-staat leven, een zuilendictatuur, een land waarin van enige vrijheid niet meer gesproken mag worden. Foto's van krotwoningen, waarin fatsoenlijke hardwerkende mensen worden samengepropt, van verveloze hoogbouw in Slotermeer, van door gehelmde politiemannen bewaakte opstandige boeren en van door andere agenten achtervolgde provo's kunnen voorts bijdragen aan de indruk dat in Nederland niet meer gesproken mag worden van een beschaafde samenleving. Vergaderingen waarin uitgebuite werknemers looneisen stellen, mogen op de foto-pagina's evenmin ontbreken als bijeenkomsten waarin uitgemergelde middenstanders hun wanhoop demonstreren.

Men vergete vooral niet het werkje te vullen met prenten van verkeerschaos. Ook berichten over de toeneming van het aantal zenuwzieken door woningnood, gehorige flats e.d. zullen het wellicht doen. Ach, op elk terrien is er wel iemand te vinden, die oprecht wil verklaren dat er een noodtoestand heerst en dat het zo echt niet langer gaat. Men verzamele de uitlatingen van dezen zorgvuldig. Het lijkt me dat op deze wijze een boekje samen te stellen is over Nederland, dat de vroegere emigrant van dankbaarheid zal vervullen dat hij tijdig is ontsnapt aan de hier thans heersende ramptoestand. "Zij realiseren zich niet wat hen te wachten staat", zei een emigratie-autoriteit. Dat is de juiste aanpak. Jaag ze de stuipen op het lijf. Vertel dat het volk in wanhoop zijn politieke lot tenslotte in handen heeft gelegd van een boer die over het vermogen beschikte om uitging te geven aan onlustgevoelens.

Kaartje

Geef ook op een kaartje aan waaruit blijkt hoe eenvoudig Nederland van de aardbol kan worden geveegd bij het uitbreken van een militair conflict in Europa. Beschrijf de stank, die opstijgt uit de vervuilende rivieren en stuur proefmonsters van Rotterdams drinkwater. Toon foto's van verkeersopstoppingen op zondagen bij de uitgangen der grote steden. Som op aan welke eisen men hier moet voldoen om verkoper van pakjes sigaretten te worden en druk een aantal scheldstukken op de P.B.O. af. In alle extreme bladen kan men te kust en te keur uitlatingen vinden die de indruk vestigen dat het hier voor een normaal mens niet uit te houden is.

Emigratie

Wel moeten regerings- en oppositiepartijen elkaar natuurlijk plechtig beloven dat zij elkaar nimmer met dit geschrift om de oren zullen slaan. Het is uitsluitend bedoeld voor emigranten en zij die neigingen daartoe mochten koesteren. Alle kankeraars in ons land, die in ingezonden stukkenrubrieken uiting aan hun gevoelens geven, zenden we het geschrift ook toe, vergezeld van enige zonnige folders van emigratielanden en informaties over de hulp die emigranten kunnen krijgen. Heus, er zijn meer wapens tegen overbevolking dan de pil. Maar of het helpen zal? Ik vrees dat dit geklaag niet overtuigend zal zijn. Heeft u ooit een kankeraar zelf zien vertrekken? Welnee. 't Bevalt dezulken hier best.

FLEX.
Uit: "Trouw".

NOG 200.000 GESCHEIDEN GEZINNEN

De Katholieke Vluchtelingenraad berichtte dat nog 200.000 gezinnen wachten op hereniging. Deze gezinnen zijn door oorlogshandelingen in de Tweede Wereldoorlog uit elkaar gescheurd en hebben bij de regering van de Bondsrepubliek en bij de autoriteiten van de landen van het oostelijk blok passende verzoeken ingediend. De Katholieke Vluchtelingenraad werd door de Bisschopsconferentie van Fulda ingesteld, en stelt zijn verzorgingsdiensten ook beschikbaar voor niet-Katholieke refugées.

I.C.N.

De Belijdenisbeweging in Duitsland

Antwoord van Moderne Theologen

Het was te verwachten dat de vrijzinnige theologen in Duitsland niet zouden blijven stil zitten, tegenover de zich uitbreidende belijdenisbeweging. Het Weekbulletin van het Persbureau van de Ned. Herv. Kerk bericht daarover:

31 Professoren en andere docenten aan de Theologische faculteiten van de Universiteiten van Bethel, Bochum en Münster hebben gewezen op het gevaar van onmondig laten van de gemeente. Zij deden dit in een gezamenlijke verklaring, naar aanleiding van de actuele theologische discussies en de vorming van de Belijdenisbeweging "Geen ander Evangelie".

Het parool "geen ander Evangelie" wekt de valse voorstelling dat we over een evangelie in vaste vorm beschikken, zo staat het in een verklaring, die ondertekend is door het grootste deel van de Westfaalse professoren en studenten. De stelling dat het evangelie alleen door een nieuwe uitleg vervalst zou kunnen worden, wordt als een vergissing betiteld. Een ander evangelie kan ook ontstaan, omdat wij vasthouden aan oude vormen die vandaag niet meer aanspreken en helpen. Bij de juiste interpretatie van de Heilige Schrift is een voorafgaande begrenzing van vragen en antwoorden niet mogelijk. Wie hier van te voren grenzen vastlegt, verheft zichzelf tot rechter over Gods Woord en bewijst dat hij aan de woorden zelf geen kracht meer toekent en dat "op zichzelf" is een teken van ongeloof. "Wij zien het eigenlijke gevaar in het onmondig laten van de gemeente," zo staat woordelijk in de verklaring. "Dit gebeurt wanneer men nalaat de uitkomsten van theologische onderzoekingen op verantwoorde wijze aan de gemeente door te geven, of zelfs meent, de gemeente tegen dergelijke resultaten te moeten afschermen." Voorts werden in de verklaring de dominees opgeroepen om verder meer met de wetenschappelijke theologie te werken aan de uitleg van de bijbel.

I.C.N.

Oshawa snel groeiende stad in Ontario

Er is in verhouding tot steden als Toronto en Montreal geen stad waar het inwonertal zo toeneemt als Oshawa. Procentsgewijze bedraagt dit het dubbele van de grote steden.

De verdiensten in Oshawa schijnen eveneens goed te zijn, want Oshawa heeft in verhouding met andere industriesteden in Noord-Amerika het hoogste aantal huiseigenaren, nl. 77.4%, terwijl in Canada 66% van de bevolking een eigen huis bezit.

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

TRAVEL TOURS
REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., LTD.
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488
Sarnia: 133 N. Front ED 6-6169

arss

OFF THE PRESS:

HENDRIK VAN RIESSEN
THE CHRISTIAN APPROACH TO SCIENCE $1.00

MAARTEN VRIEZE
THE COMMUNITY IDEA IN CANADA $1.25

TO BE PUBLISHED SOON:

CALVIN SEERVELD
THE SONG OF MOSES AND THE LAMB: THE JOKE OF A.R.S.S. EDUCATION 60¢

H. VAN DER LAAN
A CHRISTIAN APPRECIATION OF PHYSICAL SCIENCE $1.25

ORDERS ARE BEING ACCEPTED NOW BY
Guardian Publishing Co. Ltd.
Distributor for the A.R.S.S.
BOX 312 STATION B HAMILTON, ONT.

KOOP BIJ DE ZAKEN DIE IN C.C. ADVERTEREN!

Eerstelingen in Canada:

De eerste maal dat een blanke de Niagara watervallen zag

door JOHN F. HAYES

(Canadian Scene) — Het was in de winter van 1677-78 toen de beroemde ontdekkingsreiziger Sieur de la Salle bezig was alles in gereedheid te brengen om zijn ontdekkingsreis langs de Mississippi voort te zetten. Twee van zijn meest vertrouwde metgezellen waren Tonty, zijn assistent en Vader Hennepin, een goedgebouwde Recollectenpriester.

Die winter werd Vader Hennepin de eerste blanke, die ooit de Niagara watervallen heeft gezien, doordat hij op weg naar deze geweldige vallen iets vooruit reed. Ook is het Hennepin geweest, die ons de eerste uitgebreide beschrijving heeft gegeven. In zijn boek, waarin hij alles nauwkeurig weergeeft bevindt zich tevens een afbeelding van de watervallen, naar men aanneemt een plaat naar een tekening van de hand van Hennepin zelf.

Wanneer we deze plaats bekijken, valt het ons direct op dat er in de loop der jaren vele veranderingen in de vorm van deze watervallen hebben plaats gehad. We zien bijv. voor de westzijde van de Horseshoe Falls een kleinere waterval, die thans geheel is verdwenen. De rots, waarover hij naar beneden bruiste is enige jaren geleden in tweeën gebroken en naar beneden gevallen. Ook kan men zien, dat de loop van de rivier aanzienlijk is verplaatst, doordat de top van de watervallen door de jaren heen is uitgesleten.

In de tekening van Vader Hennepin zien we hemzelf met de bruingrijze pij van de Franciskaner monniken, een geknoopt koord om zijn middel en een puntkap op het hoofd, die ook naar achteren over de schouders kan worden gedragen.

Vader Hennepin, de eerste blanke, die de Niagara Watervallen aanschouwde en ons daarvan een ooggetuigeverslag heeft gegeven, heeft zijn reis daarna vervolgd, met La Salle, nieuwe avonturen tegemoet. De Illinois rivier werd afgevaren en de bovenloop van de Mississippi nagevorst. Daar werd hij gevangen genomen door Sioux Indianen, die hem naar hun eigen gebied meevoerden. Acht maanden later wist men hem uit hun handen te bevrijden. In 1682 keerde hij naar Quebec terug. Niet lang daarna arriveerde hij in Europa, waar hij zich in Holland vestigde en zich aan het neerschrijven van zijn wederwaardigheden en onderzoekingen begon te wijden. Na de dood van La Salle is de fantasie van de goede vader waarschijnlijk enigszins met hem op de loop gegaan en zijn zijn beschrijvingen soms gekleurd geworden met onwaarschijnlijke verhalen over ontdekkingen en onderzoekingen, waarvan later bewezen is, dat ze niet juist waren. Toch zal Vader Hennepin in de geschiedenis blijven voortleven als de eerste blanke, die de Niagara watervallen heeft gezien, beschreven en uitgetekend.

De Niagara Watervallen zijn tegenwoordig een van de grootste toeristenattracties ter wereld. Ieder jaar weer worden ze door duizenden bezoekers van over de gehele wereld bewonderd. De Canadese zijde is tot een geweldig park gemaakt, waar verschillende oude forten en gebouwen in hun oorspronkelijke staat bewaard zijn gebleven. Zo is er bijv. de Navy Hall, die tussen 1775 en 1787 is gebouwd en waar Governor Simcoe het eerste parlement in Upper Canada heeft geleid. In Niagara-on-the-Lake vinden we Canada's oudste en eerste drogisterij. Ja, Niagara is een van Canada's meest historische streken.

VADER HENNEPIN is de eerste Europeaan geweest, die de Niagara Watervallen aanschouwde en de wereld van het bestaan daarvan kundig maakte. In 1768 maakte hij zijn eerste reis naar deze streek.

(Getekend door Fred Finley, R.C.A.)

Kinder-"auto-industrie" uitstekend

Volgens de berichten in de krant werden er minder auto's gekocht dan men had verwacht. Dit geldt echter niet de industrie voor speelgoed-autootjes. Het aantal speelgoed-autootjes, dat jaarlijks wordt verkocht overtreft de auto-industrie in Detroit. Een Amerikaanse speelgoedfabriek, die slechts één model fabriceert, verwacht een verkoop van 27 miljoen autootjes.

Lesney Products & Co. Ltd., die de kleine Matchbox autootjes produceert, heeft reeds 11 miljoen verkocht, driemaal zoveel als vorig jaar. De Dinky-producten zijn met 10 procent gestegen. Volgens hen zijn Ford, Mustang, Aston-Martin, Volkswagen en de Rolls Royce de 'bestsellers'.

De kinderen hebben, volgens het rapport, een voorliefde voor race-auto's en buitenlandse wagens.

De vooruitzichten voor deze 'auto-industrie' zijn goed. De fabrikanten kunnen maar produceren, zonder rekening te moeten houden met regeringsvoorschriften betreffende de veiligheid van de auto.

"GINGERBREAD HOUSE" IN HET WINNIPEG PARK

(Canadian Scene) — Hebt U wel eens een gingerbread house" gezien? Welnu, of U het gelooft of niet, er komt een echt speculaashuisje in Kildonan Park in Winnipeg in 1967. Dank zij het German-Canadian Centennial Council van Winnipeg zal er in dit park een zes voet hoog speculaashuis worden gebouwd zoals dat wordt beschreven in de sprookjes van Grimm. De openingsplechtigheid zal in 1967 worden gehouden, voor welke gelegenheid het Winnipeg Mennonite Choir ter opluistering is uitgenodigd.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 8-1334

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

Geef Uzelf of schenk een ander een goed boek !

CHRISTIAN MARRIAGE by Rev. R. L. Veenstra
There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . we would like to see a copy of this book in the hands of all young people contemplating matrimony." (The Evangelical Christian). **Price $2.90**

ARIE EN KATRIEN IN CANADA
Emigranten mijmeringen. Gezonde humor en op de man af. **$2.50**

LIVING IN A NEW COUNTRY by Rev. T. C. Van Kooten
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country. **Price: $2.95**

IN THE MIRROR by Prof. Dr. J. Kromminga
This book is published in connection with the centennial of the Christian Reformed Church in 1957. The author reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel. **Price: $2.90**

PREY TO SATAN by C Sluys
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church in Holland. **Price: $3.00**

THE STOWAWAY by Wm. R. Rang
Hendrik Tromp has one thing in mind. He wants to find his father. But he does not know where to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution. **Price: $2.50**

These books are published by:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 312, Station B, HAMILTON, ONT.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

EGYPTISCHE TEMPELS EN GODEN, door Dr. J. Zandee.
Dit boek (256 blz.) geeft een beeld van de Egyptische godenwereld. De lezer wordt in aanraking gebracht met belangrijke aspecten van de godsdienst van het oude Egypte.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

What is the Limit?

BY JOHN KNIGHT

Did you read "Daddy"?

It appeared in *Time*, June 10, 1966, a poem written by a young mother before she committed suicide. "Daddy" is an ugly poem that breathes hate, revolt and condemnation. It is the brain-child of a sick woman who somehow never adjusted herself to life — an accusation thrown at a dead father.

The author, Sylvia Plath, left quite a collection of poems. Most of them written between the time her husband divorced her and her tragic death. They were private cries of a grieving and bitter soul, her final words indicating that blood must flow, because blood is the ultimate in poetry.

Sylvia Plath is dead, but greedy publishers found her work and within weeks "Daddy" and its companions found their way to thousands of homes as "literary gems." Since the poems went over so well in Sylvia's native England, the collection is now being marketed in the U.S. and Canada. Ironically "Daddy" was offered to the public just before Father's Day 1966.

The tragedy of Sylvia Plath's work is that it was published. The tragic news from the world of *painters* is that much of their work finds its way to a gullible public too, while it should have stayed within the walls of their studios.

Claes Oldenburg, "Vacuum Cleaner, 1964". Courtesy: Sidney Gallery, New York.

Much that is produced is not suitable for consumption. It is sad that few artists agree that they have obligations to an audience. This came out very strongly some weeks ago when I was in debate with avant-garde artists at one of Michigan's state colleges. Posing as "revolutionaries" they stated that they believe in

1. The absence of rules (everything goes, nothing should restrain an artist, structure and technical know-how are not important).
2. a disregard for the artist's social responsibility (we work to give vent to our own emotions, we don't worry about the effect it may have on others)
3. the "experience of the moment" (as typical products of existentialist thinking they're only concerned with creating here and now. Work doesn't have to last, there is no need to worry about tomorrow)
4. a disrespect for materials (the craftman's love for his tools is gone)
5. no standards to judge-a-painting-by (art does not have to be beautiful, does it?)

WHO'S THE REBEL?

Taking a look at the world around us we find that these avant-garde (new frontier) artists are not the revolutionaries they claim to be. Of course they react to the "old-fashioned" world and its "old" morality. They jazz up their work to make it "scream" louder. They build *self-destroying sculptures*, they organize *Happenings*, they hold their new-wave *film festivals*, they worship the *junk-heap, movie and sport idols*, the *commercial products* of our time . . . but this doesn't make them revolutionaries. Instead of reacting to their environment in a voice of protest these artists have *joined:* they are conformists!

Our side in the debate was very flattered when the moderator summed up the debate by referring to *us* as the rebels! He said that in the sixties the person who pleads for sanity, beauty, structure and social responsibility is the real rebel: he doesn't join the crowd, but dares to take a stand.

BEYOND PICASSO

In the last article we discussed Picasso, the great painter of this century. We analyzed his commentary on the world we live in and came to the conclusion that this is *all* he did. Picasso looked at man as a somewhat destructive animal in his misery by a "dead" God. Picasso did not point to a way out, he merely reported . . . but it was a personal report. Through the painting we learned to know the painter.

In the sixties the new art styles are going beyond Picasso and the personal view of the artist. It is frightening to see the movement that began at such a small scale in 1961 mushroomed to such fantastic proportions. What is produced by today's "slick" painters and sculptors reflects the kind of impersonal robot-world of Orwell's book "1984" or Huxley's "Brave New World."

Eduardo Paolozzi: "Sculpture, 1964".

Gone is the "painterly" quality of the juicy brush strokes that was made so popular by the Impressionists at the end of the last century.

Even the "musical" qualities of the abstract paintings, the splashes of colours of fifteen years ago, look good: a reminder of human beings who worked passionately. This era seems to be over. Space-age painting is now in order: it is cold, calculated and impersonal. It is labeled Pop, Op, Hard-edge or known by a variety of other names.

COLD POETRY

Early Pop art consisted of junked, broken objects, tin cans, mattrasses, shattered cloth, etc. Most of these symbolized the fragile nature of man's work. The NEW Pop glorifies man's products. It often is made up of plumbing, bathroom sinks, giant coke bottles, enlargements of Brillo boxes and soup cans. We don't know whether to label the end result a painting or a sculpture, because it is a combination of both.

"The Vacuum Cleaner" on this page is an example of this latest trend in Pop art by one of the best known representatives of Pop art, Claes Oldenburg. This same artist has made models of cars out of foam rubber, has built "artistic" ironing boards and also a giant can, suspended from the ceiling with 4-foot beans spilling out of it.

"Sculpture, 1964", by Paolozzi illustrates the coldness of much of today's art. Its highly polished, metal surface doesn't excite us. It's dead looking. So is the cleverly done Pop and Op painting. Painted with precision with brilliant colours, these paintings look more like highway billboards and traffic signs than the painting we normally associate with art galleries. One artist, Robert Indiana, has indeed shaped his paintings like traffic signs and uses letters to make up his paintings. One of his recent works consists of a huge circle and the words "LOVE IS GOD". This painting doesn't say anything about "love", nor God. It is not passionate, or tender, the statement hits us with the stark reality of a traffic sign: it is authoritative, it is law — the artist says so!

Beryl Landau, "Untitled, 1965". Courtesy: San Francisco Art Institute.

IS THERE A LIMIT?

The coldness of Pop and Op art and the use of mechanical "gadgets" in today's painting and sculpture has led the "passionate" artists to experiment with a hybrid of sculpture, painting, stage and the film arts. In so-called "Happenings" quite often all four occur in wild fantasies, staged for the benefit of paying observers. Movies are projected on a stage, while a real live cast performs a play or a dance in the dim light of the screen. They become part of the scene. Add wild music and a crowd bent on thrills and soon the "Happening" becomes an orgy on a large scale.

Enlightened "experts" say that art is searching for new frontiers, just as scientists are exploring space.

The painting by Beryl Landau of San Francisco on this page gives us a glimpse of a painting style that is coming in vogue in North America. A nightmarish scene of mechanical and human elements, twisted, broken, sometimes vulgar.

We may well ask ourselves where this will all end. It certainly indicates that, at least for the time being, the U.S., since the mid-twenties a world leader in art, has reached and is now beyond its highest point in artistic expression. The affluent (rich and spoiled) society has not only produced "slick" but also "sick' 'art.

WHERE DO WE GO FROM HERE?

Going over the international art scene it seems that the most promising new developments are taking place in Germany. Thirty years after Hitler "killed" free artistic expression and artists like Max Beckmann fled for their lives to the free world, small groups are beginning to draw world attention to themselves. Each of these groups started in a small community in Rhineland and began with the development of a manifesto and "philosophy." A German publication, "SYN" is now bringing the results of their efforts to the outside world. It is especially the talented Rolf-Gunter Dienst (born in 1939) who has taken over the spiritual leadership of the new German painters.

In future issues we will explore this new German phenomenon. We'll do this especially against the background of pre-war movements and the great Northern masters: Munch, Mondriaan, Klee and the Englishman Graham Sutherland.

LETTERS FROM AN EXILE CAMP IN SIBERIA

The following letters were translated from the French as they appeared in **La Veillée**, reprinted in the November issue of the **Lien Fraternel**, official organ of the Evangelical Association of French Speaking Baptist Churches (French Bible Mission), France.

* * *

I am still at the same camp and the people rather like me here. A young militant Communist girl was saying to me the other day, "I don't understand you Christians. One can treat you like dogs, they strike you, they knock you about pitilessly and in spite of that you love everybody!" I answered her that it was the Lord Jesus who commanded us not only to love our friends, but even our enemies. This girl was always hard on me, doing everything to provoke me. She said to me, "Do you really love even me who am so mean towards you?" And putting my arm around her neck, I hugged her affectionately. Soon we were both in tears! From that day, things changed, and we pray together. I ask you to pray for her. Her name is Vera.

I am to you all sincerely yours in Christ,

Marie.

I was speaking to you in my last letter of one girl by the name of Vera, and now I can tell you with joy that she accepted Christ as her Saviour and that she had the courage to confess His Name before the Communist tribunal. We were together for the last time at the meeting of the young Communists and I warned her to be careful. After the usual song, she asked for permission to speak. Going up the platform before the whole assembly, she spoke to them with profound emotion of Jesus Christ and declared to them openly that she had received Him as her Saviour. She expressed to them her regrets of having been so long ignorant of the truth of the Gospel and having dragged with her so many souls to eternal perdition. Then she plead with them, begging them to abandon their evil ways and to be found near this precious Saviour.

A dead silence reigned in the hall, and no one dared interrupt her. She then began to sing to finish the beautiful hymn, "I'm not ashamed to own my Lord."

After that unforgettable meeting Vera was immediately arrested. Nine days have passed since then, and we know nothing more of her. God is mighty and I recommend her strongly to your prayers.

Marie.

Several weeks have passed and I finally was able to visit our dear Vera. My heart bleeds as I think of her, still so young (19 years old) and young also in the faith. But she passionately loves her Saviour and it is out of love for Him that without hesitation she entered upon such a path strewn with thorns. The poor sister lives in a state of near starvation, and the little that we have been able to save from our meager portion is still very insufficient. When I saw her yesterday she had grown thin and pale and her body betrayed the marks of brutalities she had endured. Only her big eyes reflected the ineffable peace and joy of communion with her God. Before leaving her I said to her through the barbed wire, "Vera, my darling, don't you regret that you have become a Christian?" "Oh! no," she said, "and if I were getting out of prison, I would do exactly what I did: I would shout my love for Christ from the house tops! Don't think that I am unhappy. I rejoice so much to know that love that Jesus has for me, and the privilege of suffering for His Name adds something more to my joy!"

Several months later, it is Vera herself who writes:

My darling Marie. At last I've come to write to you these few lines, after our arrival at V..........., where we have been put to forced labour in a factory. The work is very hard, and the sister who is beside me has delicate health. She does not manage to finish her quota of forced work: so that I must hurry a little more to do her work as well as my own. We are not allowed to leave before our work has been finished, and I must work 12 to 13 hours a day. The food is very meagre, as you know, but I do not want to speak to you about that. My thanksgiving toward God is great in that He had compassion upon a sinner like me. It is thanks to you that I learned to know my Saviour and now I praise Him too for this privilege afforded me to suffer for His Name.

The sufferings with which we are afflicted only strengthen our faith, and my heart is so full of joy that it overflows! During work they insult me, they curse me and they even strike me often, giving me more than my share of the work. But in spite of that, I cannot remain silent; I must proclaim to the others what God has done for me in saving me from eternal condemnation, me who used to blaspheme His Name! How could I not confess Him now, and praise Him until my last breath? . . .

En route to the internment camp, we met many of our brothers and sisters in Christ. All we needed was a glance to recognize one another as children of the Father. At one of the stops, a woman managed to pass us a little bread between the barbed wires and whispered softly, "The Lord is living!"

Arriving at our destination, we were put in huts full of smoke. We greeted the occupants by saying, "Peace be with you," and great was our joy to hear the believers echo that salutation, saying, "In His peace, be welcome among us!" There were several evangelical preachers there and many believers. In the evening after the long day of hard labour, we encouraged ourselves with the Word and the singing of our beautiful hymns of praise. In Christ, there is freedom everywhere.

For the first time in my life I understood here the true joy of Christmas!

After a crushing day's work, our brethren went right up to the river which flows past the camp and broke the ice to make possible the celebration of seven baptisms during the night. I was among those happy disciples to follow my Lord in the symbolic tomb of baptism. Oh! how happy I am to have had this privilege and how I would have wished that you had been with us! I know that you too are a prisoner, and I would have loved to have you nearer to me, to be able to hug you, dear Marie, and to show you all the love that was in my heart, in mine who made you suffer so much when I did not know our wonderful Saviour! But He knows what is best for us, and there where He has chosen to place us we must endeavour to glorify His Name in standing firm in the faith. (She quotes here the verses from Hebrews 12:1-2, "Looking unto Jesus" . . .)

Greet affectionately for me all the families of our brothers and sisters.

In her very last letter before going to glory she writes:

Since the day when the Lord opened my heart to receive Him as my Saviour, I consider myself as the happiest person in the world. The persecution which I must endure, I accept it as a grace from Him. I rejoice in that since the beginning of my Christian life, my Lord counted me worthy to suffer shame for the love of His Name.

I could not hold back the tears (added the editor) in reading this testimony of a simple young girl of 19 years of age. I was proud that my Lord had in His service soldiers of that calibre, and I felt unworthy to unlatch the shoes of this young heroine, dying slowly of starvation and suffering, there in Siberia, for the love of her Saviour.

Someday, this little Russian girl with mutilated body thrown into the common ditch, will be seated on the throne with Christ. "If we suffer with Him, we shall also reign with Him."

— The Gospel Witness.

WHAT THE LORD REQUIRES OF A CHRISTIAN COLLEGE*

BY DR. CALVIN SEERVELD

I shall read you what we call Micah 6 and 7. Micah 6 is the fabulous account of the time when God and His people were in court together. Micah 7 is the reaction of God's prophet to the trial, his prophecy and final prayer. (Then Dr. Seerveld read his own translation of Micah 6 and 7.)

* To begin each academic year, Trinity Christian College near Chicago has professors and students together hold a retreat in Wisconsin. This meditation was given on one of the evenings by Dr. Calvin Seerveld, professor of philosophy at Trinity.

I don't suppose many of you really expected to meet God up here at Lake Geneva. He doesn't water ski, play volleyball, tennis, horseshoes, or wear clothes and eat potatoes. But what are you going to do if God meets you here, among the hills and mountains? Would you smile, shake hands deferentially (since bowing is out of fashion)? Or run? hide? maybe stare! Nobody would get down on his knees surely (unless you habitually do it in prayer). Have you ever met God really? live! instead of in a book? to the touch?

A retreat is the opportunity for man and God to meet somewhat formally. It's like a time out: the show must go on, somebody'll win the ball game; and you can't retreat all the time or you will end up in back of your own rear guard —. But a retreat is to take time out to get together with God and chew Him out, and see what happens. And if you think Jehovah God revealed in Jesus Christ witnessed to by the prophet Micah will react something like an overprotective parent nagging you to mind your Sunday P's and Q's, than you have got a surprise coming.

I must say this first: even if you do not feel like meeting God tonight, or think it not possible beyond some vague talk, too bad. God is meeting you now in the power of His Word. That cuts the Ph.D.size here down to the high school diploma, sorry — confronts the most sceptical one along with any sensitive worrier, knows no denominations, dollar income, male or female. Maybe you will get more than you bargained for if you thought the fee for a "retreat" was for the bus ride, food, lodging, sport and entertainment; sixteen bucks is cheap for meeting the Almighty God of heaven and earth to His face.

Once upon a time Micah went to a retreat. It doesn't say whether God's peopled bussed out from the city, but they were there and apparently had been complaining under their breath about the trouble their special attachment to Jehovah caused them, those religious trappings of prayers, sacrifices, offerings, Scripture readings, toeing the mark in obeying laws that crimped their style. That is why God organized the retreat, to settle these matters out in the open with His people; God is not one for hiding. And before God's people knew it, there they were on trial with creation itself set up as jury. God seems to trust the discernment of mountains and hills, in fact, is very much at home in the out-of-doors where the bridegroom of a sun, rocks and stars, the cool of the evening mutely praise His Name, and there are just the marvelous animals who unlike men do not sin.

In this country retreat revealed in Micah 6, as always, God takes the initiative. "My people," He says, "how come you are not happy with me? What have I done wrong? Have I been unjust, sent no leaders, been unfaithful to you?"

Just like that, so quick you wonder how genuine it be, these Jews sense the guilt of their grousing, rush to make amends, fulfill the letter of the law, even consecrate, give up their firstborn son — that's a lot for a Jew —. But the prophet Micah breaks in sharply: You missed the point, blast it! This is a retreat! not a livestock convention — calves, rams, oil, sanctuary etiquette. God doesn't want a dime of your possessions, not one moth-eaten polysyllabic prayer. You can keep your high heeled, clean shaven Lord's Day appearances. Jehovah doesn't even want the sacrifices of your children: He wants you to act straight, to wrestle like a lover to keep his vows, to just walk, walk humbly with His Word. This is what the Lord requires of His people.

Another lightning flash — is this the jagged, shifting way the jealous God Almighty thinks? — and Jehovah who was tenderly, almost plaintively asking a moment ago "What's wrong; I'll make it right with you," now raises His voice in righteous anger at the insincere feint of the formal believers supposedly on retreat but trying to buy him off with sops, and as if He forgets himself for a minute His voice carries all the way back to the city, as far as Cicero and Lansing: You dirty double crossing talkers primped in tie and gown, you half-hearted Ahab-split fornicators and murderers, you rabble rousing liars, I'll fix everyone of you. What you covet I shall hold in front of your nose just permanently out of reach. In return for your faithlessness shall come the loneliness of continual distrust, of room mate, friend, family. And people will joke at your woebegone condition.

This retreat of long ago did not seem to be moving so swimmingly. You understand God is talking this way to people who say they are believers. Micah spoke God's mind particularly to Judah, the cream of the crop, and had recently prophesied that the holy city of God, Jerusalem inviolate, would be razed by the enemy and plowed under to grow fodder (3:12). That is like telling a conservative Baptist or staunch Christian Reformed church goer that in 25 years your church organization will be extinct, overrun by modernism and neo-orthodoxy; hill billies will swim in the baptismal font and pornography will be auctioned off from the pulpit all day Sundays. This was prophesied because God's people said, "God is in our midst! No evil can befall us" (3:11), and complacently piled on the offerings. And when God asked, Why no singleminded, joyful service from you all? they immediately confess their shortcoming, and repentance and love that God so dearly wants and cannot force! is different than penitent sacrifices.

You do not meet God, the retreat is a fiasco, unless one's own sin becomes starkly evident to him here. It may be easier for the younger to face; you are not yet confirmed hypocrites — that starts to solidify about the age of us faculty members. But it is still hard: the mote in your fellow's eye is quickly noticed, and the crooked character of secular politics, labor, the perverted use of torture in war to get information, seems clear; but am I, a registered believer, so bad? Who here is a confessed fornicator? adulterer? a murderer, idolater, homosexual, thief, miser, drunk, revolutionary, extortioner? Nobody here stands in that lineup, does he? whom Paul says emphatically shall not share in the regieme of Jesus Christ (1 Cor. 6:9-10)?

The Scriptures say that anyone who looks at a woman in a sweater to lust has already committed adultery in his heart (Mt. 5:28); the Scriptures say whoever gets fired up in hate against his brother, black or white, is a murderer (I John. 3:15). Dare anyone plead before God "not guilty" to the charge of pervertedly loving his own beautiful self, dully drunk with his own private affairs and family concerns? Who here has not gone through the motions of listening to someone without really caring in the least? lying by omission! Has any faculty member not short-changed his students? extortioner! double-standarded the college with his time? No one is righteous, says the Scriptures, no, not one (Mt. 19:17), especially those with excuses ready. You students should know that about us teachers as we know it about our Christian students.

A terrible mistake would be made, however, if it is not seen that it is not these violations of one's neighbor we have got to make good but it is the devastating, fundamental matter of God-less-ness that must be changed. Sin is not basically an observable act against a specific moral norm. The root, biblical understanding of sin is that it is the "mentality" of doing-without-God, the condition of a man pretending, consciously or not, to be living god-less-ly. And with this matter penitence and formal sacrifices do not grapple. Sensitive believers, well-meaning Christians, as well as scads of disbelieving humanists, are sometimes guilt stricken at their failings and evil deeds, and like these Judeans in Micah try heroically to overcome their "sins" to prove to whoever will look that at bottom they are O.K. But a dirty deed is done; it's on the record you can't unldo it. Worse, every time you anesthetize one roachy sin there comes another. The vexation, with one's misdeeds, past or present, that pushes for sacrifices to pay for them only aggravates one's frustration, remorse and flaggelations — the fruit of your body for the sin of your heart. It is all vanity. The tragedy is that God does not want what we men expect him to want.

God wants only a change of heart in a man, that is, that the cast to our life be changed from whatever it is to one of intimacy with Him, the holy jealous Lord Jehovah, that this one single living bond focus and drive our life time. Nothing else is required of us. God wants us not just to lean on Him but to live wholly out of His hand, simply taking Him at His Word. He does not expect us to stop sinning, wayward wandering, doubting — He knows we are dust. Faith never stopped anyone from sinning: repentance stops it from being counted against us. That should make your head swirl. It made the Israelites fit to be tied once because Nineveh, a capital, fortified city of their enemy! responded to the reluctant proclamation of Jonah with repentance, and were saved.

Repentance is the changeabout God wants, and this changed direction, new bent, perspective, thrust, motive, comes with the love faith needs to please God. Just as works without faith are a vain show, so faith without repentance is dead (Ja. 2:20). If you have faith complete but not the love moving you to deeds obediently conceived, conformed to Christ, your faith is still worth nothing (I Cor. 13:2).

The repentant love-deed God wants is so ordinary (although it amounts to everything!) it is exasperating. Something more spectacular would appeal to our pride: Foreign Missionary Leaves for Timbuctoo! Become a Eunuch for the Kingdom of God! 3000 Souls Captivated for Christ! — till the glamour of an audience pales into malaria, door-to-door canvassing and committee work. But again God just wants us to walk — not run, lag, hopscotch — but walk humbly with Him, that means, follow His lead step by step, not looking back except to His faithfulness, not looking forward except to seek Christ's rule first! Walk, struggling to keep the promises we make men, especially the silent, unspoken ones in their presence — life is one big promise — not struggling for sinless perfection but just to be a promise-keeper — that is what God requires of the college too. God wants us to walk with Him in the daytime, the Righteous One, not wasting time but giving an overflowing measure in whatever we do — short-changing is the lowest form of crime to Jehovah, it violates His very nature of merciful, gracious trustworthiness; and God wants us to walk through the dark with Him, when it is soon easier to see His light and slip Him a kiss of gratefulness. All this while sinning . . . He will ruin us because of our sins! yet, says the New Testament, if we confess our sins, God is just so that He forgives us the sins (I J. 1:9)!?

What kind of a God is this whose justice consists in forgiving what He hates?

Micah puts the mystery in the context Abraham, Moses and David knew before him: Jehovah has a special people, His people, "the people of God," whom He cherishes with an eternal faithfulness and a terrifying passion from generation to generation — He hauls them into court and challenges their unfaithfulness, rages like a wronged lover, but the bond to His folk is unbreakable; the Faithful One has committed Himself in Truth — of course it is conditioned by the faith of man but it is not conditional upon individual commitment; God's promises are there for "the sheep He has inherited" as Micah wryly puts it, while they are yet sinners. And Jehovah is eager, says the Scriptures, to exercise His special promises to these pigheaded people. The Lord binds to Himself those no one else would take: I chose the faker Jacob rather than the All-American boy Esau (Mal. 1:2-3); God prefers weak instruments of praise rather than intelligent good-lookers (I Cor. 1:26-29) so no man can boast to His face and miss the ground of gladly humbled repentance. It is true the sheep God inherits are again and again cut down to a remnant, a few repentant left overs whose flicker of obedient love the Lord warms, fans, gets to burn brighter, even brightly. And then the Almighty Judge of sin is seen tending His adopted children as their Father in heaven.

He "lifts guilt off of a man!" Do you know what that means for you and your past?! He "over looks (sees the long haul), overlooks! the unfaithfulness of those he inherits" who do not know the ropes of faith yet. Who is a God like you, Lord! flabbergasts Micah. That is what the name Micah means: "Who is a God like you, Lord!" The answer is that of Isaiah: to no one can the redeeming creator King of the world, Almighty Comforter! be likened. Jehovah is the God who put a rainbow in the sky, who used a pillar of smoke and fiery cloud to bring His people up out of captivity, who changed the curses of Balaam into blessings even though Israel did not deserve it. Jehovah is the Shepherd with a club and staff of young king David, the God who taught Miriam to dance, who promised Abraham unswerving love through Isaac, Jacob and their generations till on some day all people from sea to sea and mountain to mountain will be blessed . . . and cursed if they do not hear His Word.

The Word is: What have I done to you? my people! Why is it like the pickings in October in your lives, not a fig on the tree worth eating?

> (This is no mock trial now. God's Word prosecutes for keeps, and it is always double or nothing: overwhelming Grace! or a few feet more down toward the dead end of hell — you can't teeter totter through a genuine retreat.)

All I require of Trinity College staff and student body is that you live intimately with Me, says Jehovah, immersed in the power and direction of My Word; and let Me take care of the guilt and send special delivery surprise bouquets of blessings.

Does that sound too easy?

It will be utterly difficult to swallow this strange biblical line, hook and sinker, if you were planning to use the college year to "get ahead in the world" as it is called, respectably, honestly, of course, naturally giving God some sacrifices too, because God doesn't want one year old college calves or a thousand shekels or a $10,000 income double tithed — it is all mine anyhow He said in Psalm 50: He wants your driving concern to be a love song for Him — then you can calve it any way you wish.

Some of you may be affronted by the profession of God's love and gospel invitation to you, an outsider, in Micah's prophecy. It is the hardest thing in the world to accept somebody's proffered love before you are ready to love in return, once the initial flattery is past; it is embarrassing, disconcerting, an affront to your privacy, especially when it is Almighty God in Jesus Christ at the door with the roses. What does He think we are, a pickup?

Some of you have had a print of Jehovah on your forehead for years, as one of those scraggly sheep He inherited two decades or so ago; now you may even be a card-carrying Christian. But unless the Word of the Prophet Micah "You know, oh man! it has been preached to you what good is, that is, what the Lord requires of you." Nothing but *doing justly, loving to keep your promises, walking* humbly with God — unless the mark of baptism on your forehead becomes a living sign and seal of your intimacy with God and His Word, that mark will become the mark of the beast. His counterfeit stamp, a fraud, looks amazingly like that of the church. And once those who had been made partakers of the Holy Spirit, tasted the good Word of God, and fell back away from it, it is impossible to refreshen them again to repentance (Heb. 6:4-6).

The Word may also hit good ground tonight, the ground of repentance, that is, when one has God's Word heard — that's God's face to you — change your outlook and begin to bring you in by the touch of His Spirit within the genuine, dispised sons of Abraham, "the New Testament people of God."

You know now what the Lord requires of you! Double or nothing?

There must be no misunderstanding. God's Grace covering doers of the Word takes your sin and sins, their guilt, here and now and throws it all like a stone into Lake Geneva. But your troubles, in God's wisdom, persist, and His children forever ask "Why?" There is nothing wrong in asking "Why?", the trouble comes only when you want more than child's answer.

When my infant son asks Why are there boulders sticking out above water level in the lake, and I tell him "for the seagulls to rest on," he is satisfied. Weeding the garden my little girl says, "God should not have made mosquitos," and I fatherly agree. It goes harder when she is stung by a wasp and through the sobs says, "Why did God make stings!"

A disquisition on the effects of human sin upon general creation, reference to Romans 8 on the release animals too wait for with our bodily redemption, or an unbiblical rationalized perfect-mosaic type of answer is uncalled for. Instead you clumsily try to wipe away the tears and reach for the witch hazel, and think of the father of the demoniac child in the Bible who brokenly says to Jesus, "I believe, but help me in my unbelief" (Mk. 9:24).

Last year there were severe disappointments to different students, and teachers too, deaths in the family, and near deaths. We may expect the same soon now. If we know Micah — "Who is a God like you, Lord?" — know Jehovah in Jesus Christ intimately, then when the hard times come, the deep hurts, failures, the dead ends, we can retreat with God and ask Why!? chew Him out, not in unbelief (because then the retreat immediately becomes a trial and you are the defendant!), but in belief, and then God is your Father! and He too, maybe, since our stupid sins wreck havoc in lives and the devil still has power to kill (Heb. :14), maybe God too will somewhat clumsily try to wipe away the tears and reach for the witch hazel of an angel or two or use communion of the saints to keep us till His full mercy and love finally can assuage the deepest wounds and wipe away all tears.

(Continued on page 11)

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

ABOUT A WHEEL MADE BY A KNIGHT

It is a wellknown fact that the eight moves which a Knight can make in the centre of the chessboard form exactly a circle, which we call the Knight-wheel. Problem componists use it often as their main idea for the composition they want to make. This in itself is already difficult: making a complete wheel in a problem. But the whole thing becomes much harder if every Knight move has to interfere with another piece. Till today nobody succeeded in making such a composition. Seven is the maximum which could be reached in a normal problem.

This time I will show my readers an example of a pure wheel with only five instead of eight blockades or interferences.

The author, H. V. Tuxen won a first prize with it in a contest in 1918.

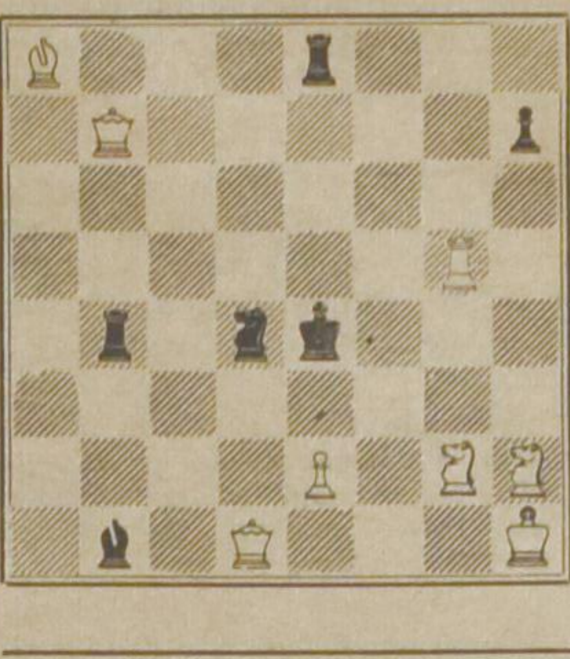

This two-mover is not extremely difficult. At a first glance you see that it is not a tempo problem; so, there must be a threat. Because the function of the white Knight at R2 cannot be established, we should make the key-move with that piece. Try to find the wheel: in short, the complete solution. The full answer is close by but don't look at it before you yourself have done all you could. This is some entertainment also for those who do not belong to our contest but still are interested in our weekly chess corner.

Solution

1. N-B3, thr. 2. N-Q2 mate.

Variations:

a. 1. —, R-N7; 2. QxN mate.
b. 1. —, NxP; 2. QxN mate.
c. 1. —, NxN; 2. PxN mate.
d. 1. —, N-B4; 2. R-N4 mate.
e. 1. —, N-B7; 2. Q-Q3 mate (Bishop interfered).
f. 1. —, N-N6; 2. QxB mate (Rook interfered).
g. 1. —, N.N4; 2. BxQ mate (Rook interfered).
h. 1. —, N-B3; 2. Q-Q5 mate (Queen interfered).
i. 1. —, N-K3; 2. R-K5 mate (Rook interfered).

Dutch: 1. Pf3, dr. 2. Pd2 mate. — Tb2; 2. Dd4:; Pe2:; 2. De2:; Pf3:; 2. ef3: Pf5; 2. Tg4; Pc2; 2. Dd3; Pb3; 2. Db1:; Pb5; 2. Lb7: Pc6; 2. Dd5; Pe6; 2. Te5.

Grant for Dr. C. Seerveld

The Fulbright Commission for Educational Exchange between the Federal Republic of Germany and the United States have awarded Dr. Calvin Seerveld a travel grant to conduct research in the field of philosophy at the University of Heidelberg, Germany, during the year 1966-1967. Dr. Seerveld is interested in a project of study concerning the Old Testament Wisdom literature and its import for Christian philosophy. He expects to work closely with Prof. Gerhard von Rad in Heidelberg. Dr. Seerveld, wife and family expect to leave on this combined Sabbatical from Trinity and State Department scholarship this summer and return to his Trinity duties in September, 1967.

Dr. Seerveld is professor of philosophy at Trinity Christian College, twenty miles outside Chicago, at Palos Heights, Illinois. He has taught there since 1959.

"C" is for Centennial

New York (CFN) — The boy was like most boys then and now. He was barefoot and clad in patched, shabby coveralls. But he could turn a stick into a sword! And for him, the shallow, rocky-bedded river that ran through the dusty community of Hopetown, South Africa became a raging torrent plunging toward the falls: the legendary falls the trekkers had seen a thousand miles beyond the Veld.

The boy invented adventures every step of his gamboling way that day a hundred years ago. And when he stooped to pick up a stone he could skitter down the road, he began an adventure beyond his wildest dreams. An adventure that to this day widens the eye of the staunchest businessmen, and sends a queen's blood to rushing through her royal veins like any schoolgirl.

For that was no skittering stone the boy found. It was a funny stone, an "odd'un." All dark and dull, yet glittery too and full of funny lights and even queer to the touch. No, not a stone for skittering. The boy had found a stone for starting land rushes, for creating empires.

When the little boy named Erasmus Stephanus Jacobs found a diamond in South Africa one hundred years ago, he made one of the most important discoveries in recent eras. But as far as Erasmus was concerned, all he had discovered was a "pretty pebble."

For those of us who have seen diamonds only in their finished form, it may be difficult to understand why Erasmus did not know what he had found. But in truth, the amazing thing is that anyone ever recognized that stone was a diamond.

In this centennial year, when we celebrate that boy's discovery, if we brought him forward to say a word or two, he would probably, like most boys then and now, say, "Oh sir, I didn't mean to do it!"

And so, this year, "C" stands for centennial, the 100th Anniversary of South Arica's diamond industry.

Where diamonds are concerned, there are four additional "Cs" that are of vital importance, Color, Cut, Clarity and Carat.

But it's a long, long road the diamond travels before anyone worries about its "4 Cs".

Few diamonds today are found by barefoot boys in search of adventure. The search for diamonds in South Africa has centered in a district whose land is layer upon layer of alluvial deposits, gravel, granite, and volcanos.

DIAMOND IN THE ROUGH

When a diamond comes from the ground, it hardly resembles the brilliant, polished gem with which we are familiar. Greasy, misshapen, covered with a dull film, a rough diamond gives slight hint that it will ever be breathtakingly beautiful. Without its facets, its precision angles, and the shape endowed by the gem-cutter, a diamond-in-the-rough has little to recommend it. And according to the Jewelry Industry Council, more than one diamond in history was overlooked by men of the world and left to be picked up by an admiring, curious child.

Of course, some rough diamonds never will be jewels. About 80% of the diamonds mined are deemed "bort" and sent to industries. But the other 20%? What about them?

The most critical step in creating a diamond jewel is the first one. After thoroughly cleaning the rough diamond, the expert diamond cutter examines the stone. In his mind's eyes he must see the inner structure of the world's hardest substance, know the configuration of its atoms so precisely that a single tap of his mallet on a diamond-studded cleaver will perfectly cleave the diamond. One millimeter's worth of mistake and a potential fortune will shatter like a shower of glass.

Once the diamond has been divided along its grain, a series of processes called roughing, rounding, bruting, or girdling take place. Here the diamond is shaped by being ground away against a second diamond, the only substance hard enough to cut a diamond!

The diamond rough loses almost half its weight in this process, but what it gains in beauty and worth is inestimable. Now it is a sparkling "Capsule of the Sun," a rainbow of dancing colors, a mirror of shining radiance. It may be pear-shaped, round (or brilliant-cut), heart-shaped, marquise, oval, or emerald-cut, but as a dazzling glory of great value it is unmistakable.

Thanks to the discovery of Erasmus Stephanus Jacobs, diamonds are now available for everyone. No longer are they so extremely rare and priceless that only royalty can afford them. South Africa's diamond mines have contributed diamonds for beauty, romance, industry and investment.

VIVE LE DIAMOND!

It is hard to believe that there was ever a time when diamonds did not glitter forth from the wrists and throat of every woman in the land. But the fact is that once upon a time diamonds were not only the jealously guarded privilege of royalty, but also, they could be worn only by *men!*

Then, in 1437, a jeune fille in the Court of France's King Charles VII decided to take matters into her own hands. From the men in her family, Mademoiselle Agnes Sorel borrowed diamonds, and taking them to one Jacques Couer, had the world's first diamond necklace designed exclusively for her.

Fortunately for history, Agnes Sorel had beauty to match her boldness. She wore the necklace and while the Court held its breath, the King lost his! Charles VII was totally and immediately captivated by the light of her eyes and the dazzle of her diamonds.

This happy story has an even happier ending. Thanks to her necklace, Agnes became the power behind that throne. She it was who inspired the King to conquer Normandy. She it was who saved the tottering finances of France. And most important, she it was who put the diamond's dazzling glory on the wrists and throats of women, where they have rightly and resplendently sparkled ever since.

THE FOUR Cs

Of course, there should be a fifth "C" customer. But for thousands of years, the spell of diamonds, the mystique of their eternal beauty have created would-be-owners the world over. Surprisingly enough, the supply has not always been abel to meet the demand. India, the original source of diamonds has long ceased to yield appreciable amounts. Next, Brazil became the world's largest diamond center. There too, the priceless harvest faded away. That is why the South African diamond discovery proved so vital to the world. And history has taught the diamond industry to guard its precious gift wisely. Thus diamonds are not ruthlessly exported. So there will always be a diamond for a wistful young bride-to-be.

The groom-to-be, or the man celebrating his anniversary by giving his wife a gift of diamonds, should use the rule of the 4 Cs when selecting a diamond (or diamonds). First of all, always select a reputable jeweler — one whose reputation is well known to you. Sidestep "bargain" diamonds, and deal with a well-known jeweler in your town — you can never go wrong.

You may be surprised to learn that the biggest diamond is not necessarily the most valuable. Here is where the 4 Cs come in. To the connoisseur of fine diamonds, color is prime factor in a diamond's value. Most of us prefer the "pure white" diamond. However, some of the world's most priceless diamonds and the most legendary all have distinct colors, for instance, the Blue Hope diamond, the rosy Elizabeth Pink diamond, and the fabulous pumpkin yellow Tiffany diamond. Most girls will be happy with a white one, however!

A diamond's cut also affect its value. The cut usually refers to shape. The most popular is the round, or brilliant cut. Other favorites include the marquise (a pointed ellipse), and the emerald (a rectangle with squared off corners. The heart shape, the oval and the pear are also well loved.

Clarity is vitally important when selecting a diamond. It is a product of nature and is apt to have some imperfection, a bubbel, carbon spot or some other fault. Therefore, the fewer the flaws, the finer gem. Only a diamond which reveals no flaws upon rigid examination by an expert may be classified as "perfect" or "flawless." Again, choose a reputable jeweler who will not try to upgrade an inferior diamond.

Finally, the carat is the unit of measure used in weighing diamonds. Carats are divided into 100 points, a ten point diamond, thend, weighs one-tenth of a carat; a 75 point diamond weighs ¾ of a carat and so on. When you select the diamond for your best girl, the carat is only one of four rules you must keep in mind. Remember, color, cut, clarity and carat.

CHRISTIAN COLLEGE

(Continued from page 10)

Trinity Christian College is not a mission station: it is an institution for the biblically Christian pursuit of scientific studies. The very academic investigation must bear the earmarks of committed Christian mission.

It is important for all of us here — this is the whole college! before the prophetic Word of Micah — to hear and be caught by the merciful love Jehovah is extending to us now so that come winter and next spring when there are no time outs anymore, when later in the semesters you cannot retreat — it is either advance, go down fighting, or give up — then we shall be able to recall "He lifts guilt off of a man," "Jehovah! is a crack of light in the darkness," and have the prophetic present of mind to pray:

Show us some wonders again as when you went up out of the land of Egypt!
Rock the enemies who would see Trinity fall back on their heels!
Lead us out reforming in the American world under the protection of your shepherd staff!
In spite of our sin let us hear again the comforting Word "Grace be unto you," and
Let us chorus back "Thy will be done on earth," in our studies, recreation, in whatever there seems to be a time for.

As we begin the college year now, drive us, Lord, who have lives to live as if we had none, and those that hanker for creation as if they could let it go (I Cor. 7:29, 31) so that there will be joy in heaven at the intense response of our faithful love in theoretical work spilling over into all the cracks of life, in our merriment and sadnesses. Convict us with an Old and New Testament love of God so that Trinity College becomes a crazily joyful academic center that lives knowing that nothing — "Though He slay me, yet will I trust Him!" (Job 13:15) — nothing can separate us who have heard in our hearts the prophecy of "Micah" (Who is a God like you, Lord!) — **Nothing** can separate us from the intimate love of Jehovah which is in Christ Jesus our Lord.

Eternal God, Jehovah, who lifts guilt off of a man repenting and will overlook the faithlessness of us left overs that You have inherited,
We pray, Lord, make of us gathered here this year something so joyful that unbelievers will be jealously attracted.
Let us openly together, teacher and student together, seek the one thing needed — intimacy with You and the Word; surprise us, Lord, with the wonder and glory of your Rule through all the earth, and steady us to participate justly, humbly.
Turn around now, Lord, and be tender and merciful to us, and touch with your Holy Spirit all here who pray to hear the word of God and meet you as Father.
In the name of the Holy Trinity, Father, Son and Holy Spirit, in whose Name we are gathered, do we pray,
Amen.

THE WORLD OF BOOKS

"LITERARY SPARKS", published by Toronto District Christian Highschool.

In a neatly dressed little booklet, called "Literary Sparks" the grade twelve students of the Toronto District Christian Highschool have expressed themselves in language, both in poetry and proza.

It is not so much a publication to prove to parents and friends what the teaching in a Christian Highschool is all about. Much more is it the ability of our students who write is words what is living in their hearts. Or to say it with the words of Mr. A. Witvoet, who wrote the foreword in this booklet, "I am convinced that all men are at hearts poets and artists. We believe that man was created in the image of God. God is the Creator. Then man must be a creator. It is my wish," Mr. Witvoet continues, "that the literary sparks may ignite in their authors as well as in the reader flames of Christian prophecy."

We are thankful to the Toronto Christian Highschool that they have published these literary products. It is at the same time a clear proof of the maturity of our Christian education.

Centennial Report

by John W. Fisher,

Centennial Commissioner.

The sound of a locomotive whistle in all its variations can produce waves of nostalgia in many Canadians, especially those of us who grew up in the steam generation.

A train's whistle has been a background accompaniment to life in small towns and cities throughout most of our nation's history. It played a tune for the frontier moving west, our growth and development and the bustle of a busy Canada at work.

In many Canadian communities, large and small, the railway whistle was an announcement — of news from the east or the west, of the arrival of needed supplies of friendly visitors or new citizens or the departure of others on their way to greater adventure and new careers.

During Centennial Year 1967 a hoot from a diesel locomotive pulling into town with 15 special exhibition cars will herald the arrival of something big, unusual and exciting at more than 80 centres in Canada. This will be the Confederation Train.

During 1967 the Confederation Train will move from west to east, starting at Victoria. Those who view the exhibits inside the train will face situations confronted by the early explorers and settlers of Canada. As they pass from car to car they will experience uncomfortable sensations of steerage passage to this new country, pause for reflection in the Chamber of Confederation and pass through periods of the last 100 years including the boom-and-bust twenties and the barren thirties, and the two world wars. Children will derive special benefits from the lively presentation of history.

For more than 700 communities not visited by the train a blast from the air horn of a tractor trailer truck will announce the arrival of a similar exhibit in a huge Centennial Caravan. There will be eight Caravans travelling across Canada each with eight 73-foot tractor trailers made in Calgary — the largest trailers ever to travel on North American roads — containing exhibits similar to those of the train. A Caravan will be arranged on a community site in a specific quadrangle formation and its colorful, bold design will give the impression of a miniature fair. Travelling where roads permit the Caravans will be within the reach of the vast majority of Canadians. Many communities will stage local events in conjunction with the Caravan's visit.

Be sure to watch for dates of the visit of the Confederation Train or Caravan in your area. Your newspaper and Centennial organization will know the location and time.

Old Washington Hand Press built in the 19th Century will be one of the relics on display in the Confederation Train. The press was used by Nova Scotia Statesman Joseph Howe to publish his opposition to Confederation. Frank J. Burns (left), former editor of a Nova Scotia weekly newspaper and the provincial archivist Dr. Bruce Ferguson, admire a page printed on the hand-operated press. Mr. Burns, who earned his apprenticeship on such a machine, restored this one to working order.

—Halifax Chronicle Herald photo

The right step to opportunity

(Can. Scene) — More and more jobs in the future will call for skilled workers. One way to get this skill is through the O.J.T. (On-the-Job-Training) Program sponsored by the Ontario Department of Labour. When you become an O.J.T. Apprentice, it means that you are hired by a company to learn a certain trade on the job (there are more than 120 apprenticeship trades). You earn while you learn. You make a contract with your employer providing for certain conditions of employment such as hours of work, overtime and wages to be paid to you by your employer. Under the direction of a journeyman, you learn the skills you need to become fully qualified in the trade of your choice. This training period is known as Apprenticeship. Depending on the trade, it takes from two to four years. Each year, you are paid an increasing percentage of the journeyman rate for that trade. Additional education is provided through home studies and by attending classes at a Provincial Institute of Trades for one or two periods of 10 weeks each during your Apprenticeship. The Ontario Department of Labour pays your tuition and gives you a weekly allowance during the time you are away from your job. After completing your Apprenticeship, you become a journeyman with a Certificate of Apprenticeship, or Qualificiation.

Not every job calls for fully-trained craftsmen or journeymen. Some companies need people with several specific skills. But these skills call for special training. *Short-term O.J.T.* gives you superpervised training right on the job, just as the Apprenticeship Plan does, but for a shorter period — usually no more than 12 months. These programs are arranged directly by the Department with the employer who draws his trainees from the National Employment Service. If you are interested, register with the nearest N.E.S. office. After this short-term training,, you have the opportunity, in certain trades, to add other skills which are credited towards a full Apprenticeship program.

If you are planning your future, discuss On-the-Job-Traning with an Ontario Department of Labour Counsellor. The Department has offices in centres across the province, or write to The Industrial Training Branch, Ontario Department of Labour, Victoria Street, Toronto 1. Now is the time to prepare yourself for a bright future in the trade of your choice.